

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugrške dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravitelstvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravitelstvo pa v pritličju. — Upravitelstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pecemsko število po 10 h.

Upravitelstva telefon št. 85.

Someščani! Volilci!

V Vaših rokah leži usoda bele Ljubljane.

Dosedanji razvoj in procvit mesta Ljubljane je jasen dokaz, da Vam je izvrševalni odbor narodnonapredne stranke vsekdar priporočal kandidate, ki so imeli voljo in sposobnost žrtvovati svoje moči metropoli slovenski. Tudi v prihodnjem času čakajo občinski svet važne naloge rešitve in zato se zopet obrača izvrševalni odbor narodnonapredne stranke do Vas, da se polnoštevilno udeležite volitev in s tem jasno dokumentujete, da je in ostane Ljubljana navzlic vsem vročim željam nasprotnikov in sovražnikov razvoja Ljubljane narodnonapredna trdnjava, ob katero zastoj butajo požrešni valovi breznarodnega reakcionarstva. — Komur je napredek našega mesta na srcu, naj glasuje za kandidate narodnonapredne stranke!

Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke je postavil

za III. volilni razred, ki voli 15. aprila, naslednje kandidate:

Josip Kozak,

mesar in posestnik, Poljanska cesta 21.

Fran Mally,

tovarnar in posestnik, Sv. Petra cesta 36.

Tretji kandidat v tem razredu se določi na jutrišnjem shodu volilcev.

za II. volilni razred, ki voli dne 17. aprila, naslednje kandidate:

Ivan Kribar,

mestni župan, ravnatelj
banke „Slavije“ in pos.
Gospeske ulice 12.

dr. Danilo Majaron,

odvetnik in posestnik,
Miklošičeva cesta 26.

Dragotin Sajovic,

kotrolor južne železnice,
Cesta na južno železnico 1.

dr. Ivan Tavčar,

odvetnik in posestnik,
na Bregu 8.

za I. volilni razred, ki voli dne 19. aprila, naslednje kandidate:

Josip Lenče,

trgovec in posestnik,
Wolfove ulice 4.

Ilija Predović,

trgovec in posestnik,
Ambrožev trg 7.

dr. Karol Triller,

odvetnik,
Dalmatinove ulice 7.

Ubaldo pl. Trnkóczy,

lekarnar in posestnik,
Mestni trg 4.

Brezbriznost ni na mestu in se lahko mašuje; zato Vas pozivljamo, da se v čim največjem številu udeležite volitev in volite priporočane kandidate! Njih imena dajejo Vam poroštvo zato, da lahko z mirnim srcem polagate upravo mesta v njihove roke.

V Ljubljani, dne 6. malega travna 1907.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

LISTEK.

Njeni snubači.

Gospodična Ambrozija je bila hčerka Ambroža, trgovca v prijaznem tržišču. Njen pikantni bledeči obrazek je bil poln rafinirane nedolžnosti. Imela je umetno podaljšane lase in prirodno okrajšano pamet. Kadar ni stala pred ogledalom, je brala nemške romane, „prosto prevedene iz angleščine,“ in kadar ni brala romanov, je stala pred ogledalom; drugega skoro ni delala ničesar, kvečjemu da je včasih malo pobrenkala po klavirju ali pa v kuhinji polizala smetano. Z doma ni šla nikdar brez naličja; klobuke in solničnike so nosile že celo leto tako imenovane koruzne gospodične, ki niso znale niti najmanj nemškovati. Ambrozijin pajčolan je bil vidno znamenje njenega višjega socialnega stališča.

Stari Ambrož je bil debel lenokrven možakar, počasen, neroden in miroljuben; njegova soproga Lavra pa, suha, sitna, vedno vnebovpijoča, je bila podobna klasični eriniji ali

paradni furiji. Razen hčerke sta imela nadepolnega sina Slavoljuba. Ambrozija ga je ljubila prav po sestrsko: on je njo imenoval „kokešno opico,“ ona pa njega „Jurija s pušo, ki ima železno dušo;“ on je njo vlekel za kite, ona pa njega za ušesa. Tako sta imela vsak svojo nedolžno zabavo v domačem krogu, dokler bratec ni umrl.

Gospod Ambrož je imel v trgovini vajenca Jeronima. Tega fanta teta, gospa Bibijana, je bila Ambroziji krstna kumica. Zнала je dobro peti in še bolje piti; v delavnikih je bila pijana samo enkrat na dan, ob zapovedanih praznikih in nedeljah pa dvakrat. Ko je Ambrozija ajala še v zibelki, jo je gospa Bibijana zaročila s svojim nečakom Jeronimom, ki je bil vseh slabih muh poln. Lase je so mu štrleli na vse strani; obraz je delal kakor prestrašen dehor, stikal po vseh kotih in uganjal vedno kaj nepotrebne. Odlikovala ga je sijajna, priključljiva prismuknjena. Hudo rad je bil zaljubljen in sicer v vse, kar je bilo le količkaj Evi podobno. Da ga je teta zaročila z Ambrozijo, to ga je ženiralo prav tako malo kakor Ambrozijo. Stari Ambrož je dolgo

prizanašal svojemu prihodnjemu zetu, dediču gospe Bibijane. Na posebno kritičen dan pa je pregrešil zaljubljeni Jeronim izredno hudo nerodnost. Ves zamišljen v debelo lepoto sodniške kuharice, je nalil jesiha v posodo za petrolej in petroleja v posodo za jesiha. Ko je poslala razjarjena gospa sodnica kuharico nazaj, se je opravičeval z najslajšimi besedami in hitro nalil petroleja v neumito posodo, kamor je bil natočil prej jesiha, jesiha pa je zlił zopet v posodo, kamor je bil natočil prej petroleja. Potemtakem je dišal jesiha še vedno po petroleju. Sodnica je divjala, trgovčeva gospa Lavra je nastopila v jezični vlogi besne Megere, Ambrozija si je tiščala čarobna ušesa, stari Ambrož pa se je zahvalil Jeronimu za nadaljnje sodelovanje.

Komaj je dovršila Ambrozija šestnajst let, že jo je zasnubil mladi trgovec Tihotap. Njegova trgovina je šla rakovo pot. Poiskoval si je pomagati s tihotapstvom, toda bil je preneroden; vselej so ga zasačili finančarji in mu vzeli ves špirit pa sladkor. Plačati je moral obšutne kazni. Sicer pa je bil poštenjak od nog do glave: mož je bil natanko tako neumen, ka-

kor je izgledal. Pred polomom si je hotel pomagati z doto Ambrozije; gospa Lavra pa mu je dala namesto hčerke velikanski koš.

Tretji ženin ali snubec Ambrozijin je bil okrajni živinozdravnik Žarko. Bil je ljubezniv vesel kavalir; na plesih je pohodil vsem damam nožice ali pa vsaj vlečke. Pil ga je rad; imel je bujno domišljijo in prelestno rdeč nos, kakršnih je malo v naših krajih. Ambroziji je pripovedoval nekoč svoje sanje. Ždelo se mu je, da je jela Šmarna gora bljuvati kakor Vezuv in metala iz sebe žlahtno kiselo zelje in pa gorke kranjske klobase. Ko je Ambrozija povedala to očetu, je zmajal z glavo in dejal: „Ta človek je prismojen. Vrhutega je krokar in ima rdeč nos; prejkone je socialni demokrat ali pa še kaj hujšega!“ — In tudi gospod Žarko je dobil košaro. „Le pusti ga!“ so svetovali starši hčerki. „Bog ve, kaj se bo še vse sanjalo temu kajonu!“

Kmalu potem je bil v tržišču vojaški nabor. Med drugimi častniki je prišel tudi nadporočnik von Knikebein. Bil je suh in dolg. Na sebi je imel čisto novo uniformo, za katero je bil ostal polkovnemu krojaču takoj

prvi obrok točno dolžan. Ponosno je stopal po trgu, počasi in dostojanstveno kakor dekoriran flamingo. Zvesta sablja je branila, da ga pomladanska sapa ni odnesla na mrzle planine. Arma virumque cano...

Opoldne se je prikazalo nekaj radevednih gospodičen gledat bojne bogove. Najzadnja je prišvigala Ambrozija s svojim pajčolanom, v modro-baršunasti obleki in v pomarančasto rumenih rokavicah.

„Tauglich!“ je dejal nadlajtnant von Knikebein in koketiral prav pridno z njo. V gostilnici je poizvedel vse potrebno. Po obedu je prišel h gospodu Ambrožu v trgovino, si kupil cigaret in se jel pogovarjati s trgovcem. Stari Ambrož je bil gostoljuben mož; rad je povabil koga v gosti, ker je bila potem skopa Lavra prisiljena, da je skuhala in spekla kaj boljšega. Povabil je gospoda von Knikebeina na večerje.

Ambrozija je čepela ves ljubi božji popoldan pred ogledalom in se vadila prav ljubko smežati in prav dražestno povešati trepalnice. Gospa Lavra je godrnjala, vpila in robatila vsevprek zaradi „nepotrebne“ dela, gospod Ambrož pa se je tiho veselil

P. n. volilci narodnonapredne stranke!

„Slovensko društvo“ v Ljubljani sklicuje s tem
za prihodnjo nedeljo ali dan
7. aprila 1907 ob 10. uri dop.

shod volilcev narodnonapredne stranke v veliko dvorano „Mestnega doma“ v Ljubljani.

Spored

temu shodu je:

I. Razgovor o volitvah v občinski svet ljubljanski.

II. Ljubljanski župan g. Ivan Hribar se predstavi kot državno-zbirski kandidat za deželno stolno mesto ljubljansko.

P. n. volilci narodno-napredne stranke, udeležite se tega shoda polnoštevilno in s tem pokažite, da se zavedate v polni meri svojih dolžnosti.

Čast naše bele Ljubljane zahteva, da bode naš nedeljski shod sijajna manifestacija narodno-naprednega volilstva.

V Ljubljani, 5. aprila 1907.

„Slovensko društvo“.

Ljubljanski poslanec.

Naloge, ki čakajo bodočega državnega poslanca ljubljanskega mesta, so kaj raznovrstne in naravno je, da more biti tem nalogam kos samo mož, ki pozna temeljito razmere in potrebe njega prebivalstva in vseh posamičnih slojev, samo mož, ki se zaveda, da Ljubljana ni navadno mesto, nego tudi kulturno središče vsega slovenskega naroda.

V volilnih okrajih, kjer je ogromna večina prebivalstva enega in istega stanu, je pač naravno, da si izbere tudi poslanca dotičnega poklica. V kmetijskih občinah se vidi dandanes vsakemu kot ob sebi umljivo, da volijo za svojega zastopnika v parlamentu agrarca. Nad vse bi bilo smešno, če bi agrarno prebivalstvo postojavsko-vipavskega okraja izvolilo duhovnika Žitnika proti agrarcu Deklevi, ali če bi goriški Kras izvolil uradnika Laharnarja proti agrarcu Štreklju.

V Ljubljani pa so razmere vse drugačne in kdor bi se tukaj postavil na stališče enega samega stanu, tega bi nihče ne smatral resnim človekom. V Ljubljani nima noben posamični stan večine, da bi mogel zahtevati, prav njegovemu stanu mora pripadati poslanec. Tudi obrtniki tega ne morejo zahtevati. Res, da so številni, ali če se računa na pr. po imeniku občinskih volilcev, se hitro pokaže, da

majhne pojedine. Von Knickebein je prišel točno. Sprejeli so ga kakor kakšnega vojskovodjo. Poljubil je gospe Lavri roko in opazil, da diši po čebulji. Mati je odhitela zopet v kuhinjo, oče in hči pa sta odvedla gospe v takojimnoven salon. Ambrozija je po dolgem obotavljanju sedla za klavir, se ljubko nasmehnila in dražestno povesila trepalnice. Von Knickebein je imel lep teležji tenor; igrala sta in pela pred večerjo in po večerji, da je bilo kaj. Meketala in cvilila sta tako hudo, da se je tisto noč nekaterim podganam omračil duh, druge so se pa preselile iz Ambroževe hiše na nasprotni konec trga.

Odsegamal je von Knickebein bombardiral Ambrozijo z razglednicami. Ko je mislil, da se trdnjava maje, jo je naskočil. Toda stari Ambrozij ni hotel plačati von Knickebeinovih dolgov; za kavojco tudi ne bi bil mogel dati več kakor tretjino. Vse se je razbilo; snubač je odpotoval brez večerje.

Po nadlajntantu se dolgo ni upal nihče blizu; hudi jeziki so prištevali Ambrozijo že med priznane stare device. Stari Ambrozij pa je dobil novega trgovskega pomočnika, Gregca, in ta se je zaljubil v Ambrozijo, to se

imajo trgovci, javni in privatni uradniki ter drugi uslužbeni ogromno večino nad obrtniki. In tako je tudi v vsakim drugim stanom, kajti vsak je zase v primeri z drugimi stanovi v odločni manjšini. Spričo take strukture ljubljanskega prebivalstva, je čisto nemogoče in je naravnost brezpametno, postavljati se na kako razredno ali stanovsko stališče. Če se zalic temu tu in tam dobi kdo, ki koketira s Kregarjevo kandidaturom, češ, da je za Kregarja, ker je ta obrtnik, je to dokaz skrajne tesnoserčnosti in kratkovidnosti.

Stanovska razdelitev ljubljanskega prebivalstva je taka, da je nemogoč vsakdo, kdor se postavlja izključno na stališče enega samega stanu. Dobrega in spretnega zastopnika so potrebni vsi stanovi in prvo, kar se mora zahtevati od ljubljanskega poslanca, je to, da ima voljo in zmožnost, zastopati koristi in potrebe vsega prebivalstva in vseh posamičnih stanov.

V osebi župana Hribarja je narodno napredna stranka našla kandidata, ki je v dolgih letih svojega truda in žrtve polnega javnega delovanja nadvse sijajno dokazal svoje izredne zmožnosti, svojo čudovito delavnost in svoje temeljito poznanje potreb in koristi vseh stanov.

Pri tem ne smemo pozabiti, da ima Ljubljana vse drugačne naloge, kakor vsak drugi volilni okraj na Slovenskem in da mora biti tudi temu primerno zastopana v državnem zboru. Ljubljana je prvo in največje slovensko mesto ter kulturno središče vsega slovenskega naroda in v Ljubljani je zbrane toliko slovenske inteligence, kakor nikjer drugje. Ljubljana je v resnici in ne samo po imenu srce in glava vse Slovenije in kot taka mora imeti v državnem zboru vse drugačnega poslanca kakor kak drug okraj. Predvsem pa mora biti ta poslanec sposoben, da je kot edini slovenski meščanski poslanec ne le zastopnik mesta ljubljanskega, nego vsega slovenskega meščanstva in vse slovenske inteligence.

Kdo je pa bolj poklican za to mesto, kakor mož, ki ga je svobodna volja njegovih somišljenikov posadila na županski stol in ki je v dolgoletnem svojem javnem delovanju sijajno dokazal, da ima vse zmožnosti in sposobnosti biti reprezentant vsega slovenskega meščanstva in branitelj meščanskih interesov vse Slovenije, ter obenem zastopnik kulturnih teženj, katerih nositelj je slovensko meščanstvo.

Kdor to preudari, ta bo moral na dan volitve zapisati na svojo glasovnico ime župana Hribarja.

Glas iz Logatca.

Ne zdi se nam skoro vredno, odgovarjati na take prismođarije, kakršne prinašata v zadnjem času iz našega kraja „Slovenec“ in „Domoljub“, ali že resnici na ljubo moramo

zavrnuti dopisuna, ki „kľanfa“ dotične dopise. Možakar se skriva pod kožo „Ljajaka“ a mi mu svetujemo, naj se prihodnjič podpiše „Dihur“, ker to ime bo vsaj nekoliko osnađevalo njegove novice, ki sicer po lahi, savljanju, obrekovanju i. t. d., da se kar kadi. Vidi se, da stojimo pred volitvami. Radi tega so naši mračnjaki ali kakor se sami imenujejo „katoličani“ že pričeli s „krščanskim“ delom t. j. farbat po časopisih nevedno ljudstvo, napadati po nepotrebnem ljudi, ki jih prav nič ne brigajo ter hujskati proti osebam, ki ne trobijo v kaplanov rog. Živela taka in podobna krščanska ljubezen! Ali ne kažete ravno s tem, da imate vero, za katero se vedno pehate, le na jeziku, v srcu pa prav nič? Kakor pa hočete, da se ta obvaruje, ako nam sami dajejo tako slab vzgled zapovedi božje, katero je Kristus postavil na drugo mesto? Mi smo do sedaj molčali, ker nam je mir v občini ljubši nego prepričanje samo tega si želite vi, četudi sv. vera drugače uči. Toda povemo vam, da bodete morali vihar tudi žeti, ako ga že hočete sejati. Nam niti na misel ne pride, da bi jemali prepričanje ljudem, ki ga imajo v resnici. Naj volijo Gostinčarja, ki mislijo, da jih bo ljubljanski pometal in Šusteršičev podrepanik v državnem zboru dostojno zastopal. Saj vemo, da bi naši klerikalci volili tudi zadnjega cigana, ako bi jim ga priporočala S. L. S. in seveda tudi naš g. kaplan. Ali pri prihodnjih državno-zbirskih volitvah se že lahko toliko potrudite, da nas ne bo zastopal mož, za katerega se še celo nekateri „katoliški“ možje ne morejo ogreti, dasi so tudi že v duhu morali gledati peklenške kazni za najhujšimi mukami. Mi smo pa prepričani, da pridejo radi tega ravno tako če ne še prej v nabes, ker ljubi bog jim gotovo ne bo štel v greh, ako ravnajo po svoji zdravi pameti in vesti. Ali se mar pehate za Gostinčarja iz prepričanja? Saj ga niti ne poznate! Ampak od „Domoljuba“ se daste farbat, od kaplana pa komandirati, to je vaše prepričanje. G. župnik se ne vmešava vmes, ker je pameten mož. G. kaplanu damo pa z objektivnega stališča tudi prav. Zakaj pa da ne bi prišel prej do boljšega kruha? Mi mu ga iz srca privoščimo, ker je drugače prijazen in dober človek. Dandanes, ko vlada nad nami Anton Bonaventura po nemilosti božji knezoškof ljubljanski, morajo duhovni pastirji delati ne samo za vero, ampak tudi za cerkveno politiko, bodisi že na ta ali oni način. No in naš g. kaplan ima v tem oziru že mnogo zaslug. Sle herno nedeljo udriha po „brezvercih“ in liberalnem časopisju, na posvećenem kraju straši s peklenскими kaznimi, ki čakajo liberalce na drugem svetu, število „Marijine garde“ je znatno povečalo, ustanovil je kat. izobraževalno društvo ter končno ves Dol. Logatec osvobodil „liberalnega jarma.“ Mislimo, da je odveč vsaka

beseda, s katero bi hoteli našega kaplana g. škofu še bolj priporočiti, da čim prej poplača njegov trud in delo s kako mastno faro. To pa nima nič v sebi, ako si mislijo pametni ljudje o njegovem gorjenju „ta svoje“, ako je dalo že toliko pametnih deklet „Marijini družbi“ slovo, ako se na katoliških prireditvah za božjo čast preveč vneta mladina zravsa in skavsava in ako je v Dol. Logatcu še vedno ne samo „nekaj“ ampak precej takih mož, ki ne marajo verjeti stranki, ki je prva glasovala za nepotrebne milijone, ko se je šlo za kanone in nenasitljivo farško bisago. Pa se vam to čudno zdi, g. dopisun, kajne, da smo že tako daleč prišli, da nam mora po vašem mnenju celo organist pomagati „širiti liberalstvo.“ Ej, ali imate slabe oči in umazana ušesa kakor oni, ki je poročal v „Slovenec“ od 20. marca št. 65, da se je zbralo na zadnjem shodu naprednih zaupnikov „do največ 150 mož.“ Mi smo to vest lepo posneli ter pisali v „Narod“: „Ako sam „Slovenec“ poroča, da se je udeležilo tega shoda okoli 150 zaupnikov, tedaj si lahko vsak predstavlja, koliko da jih je bilo v resnici.“ Kdo šment bi si mislil, da tako katoliški list kakor je „Slovenec“ tudi laže in da včasih rad kar sam sebe po zobeh počli! No, gotovo je „Slovenec“ poročevalec v prevelikem strahu, dasi je imel očala, videl po dvoje pa je naštel mesto okoli 90 do 150 mož. Naj je že nas bilo kolikor hoče in odkoderkoli, mi vemo, da nas je bilo dovolj in da ni bilo nobenega mračnjaka med nami. Ker že g. kaplana vmes tlačite, bodi njemu povedano, da se prihodnjič v enakem slučaju ne bo tako lepo izmuzal s praznimi izgovori. Še tega se manjka, da bi nas na zaupne shode hodili motiti ljudje, kakor je naš kaplan. „Domoljubov“ dopisun si je posebno privoščil naše krčmarje. Bridko se „lementa“ čez njihove „lepo rejene trebuške“, dasi je bog samo dva s tem obdaril. Kakor prej tako bomo tudi sedaj zahajali tja, kjer se nas pošteno in dobro postreže, in naj „Lažljub“ čenča še take neumnosti. Opravljanje pa pustite lepo na strani, sicer vam utegnemo ravno v tem času stopiti nekoliko na prste, ter obenem prikrajšati predolge jezike. — Tudi mi se še vidimo.—

Volilno gibanje.

Praga 5. aprila. Izvrševalni odbor združenih radikalnih strank je postavil ministru dr. Fortu, ki ga kandidira mladočehška stranka v Kralj. Vinohradih, kot protikandidata bivšega posl. Kľofača.

Cernovice 5. aprila. V Ickanu je sklical krščansko socialni kandidat Gärber volilni shod. Krščansko socialci pa so grdo pogoreli ter je shod sprejel skoraj soglasno sledečo resolucijo: „Shod odločno zavrača vsiljevanje krščansko socialnega elementa v Bukovino ter se odločno iz-

reka proti kandidaturi kakega krščanskega socialista.“

Nagodbena pogajanja.

Budapešta 5. aprila. Glasilo neodvisne stranke „Budapest“ piše o nagodbenih pogajanjih sledeče: „Pogajanja se bodo v par dneh nadaljevala na Dunaju. Iznova se mora naglašati, da o dolgotrajni nagodbi še govora ne more biti, ker je ogrska vlada takoj v začetku pogajanj dovolj jasno nastopila proti takemu načrtu, a zadnje čase je tudi avstrijska vlada opustila misel na dolgotrajno nagodbo. Kako se bodo stvari razvijale naprej, tega seveda ne vemo. Po našem prepričanju pa mora ogrska vlada skrbeti že sedaj za to, da se leta 1917. dejanski napravijo carinske ograje. Treba je imeti že sedaj jasnost o tem, da se gospodarsko razmerje ne more zadržati preko leta 1917.

Iz srbske skupščine.

Belgrad 5. aprila. Mladoradikalec Drašković je vprašal, ali je resnična vest, da sta Avstro-Ogrska in Rusija nedavno izročili Srbili noto, naj omeji delovanje srbskih čet v Stari Srbiji in Macedoniji; ako je ta vest resnična, je zahteval interpellant pojasnila, od kdaj je neodvisna Srbija postavljena pod nadzorstvo Avstro-Ogrske in Rusije. — Ministrski predsednik Pašić je odgovarjal, da sta Avstro-Ogrska in Rusija prijateljsko opozorili Srbijo na delovanje srbskih čet v Stari Srbiji in Macedoniji. Srbska vlada je odgovorila, da bo kolikor je v njenih močeh moralno vplivala na omejitev vstaškega gibanja. Ker pa razvijajo čete svoje delovanje v tuji državi, ima ona država dolžnost, skrbeti za mir in red. — Mladoradikalec Pečić je opozarjal na vesti, ki so prispele iz Budapešte v Belgrad, in ki govore, da je Avstrija pri volji skleniti z Ogrsko nagodbo s pogojem, da prepusti Ogrska Avstriji popolnoma proste roke v Bosni in Hercegovini. Govornik je pozival vlado, naj opozori na postopanje Avstro-Ogrske v berlinski pogodbi odločujoče velesile. — Ministrski predsednik Pašić je odgovarjal, da vlada ne more verjeti takim vestem, dokler se avstro-ogrška nagodbena pogajanja oficijalno ne razglasijo; pripomnil pa je, da je vprašanje o Bosni in Hercegovini že urejeno.

Vseučilišče v Sofiji se zopet otvori.

Sofija 5. aprila. Ministrski svet je sklenil, da vseučilišče kmalu zopet otvori. Izmed prejšnjih profesorjev se zopet nastavijo le tisti, ki podajo pismeno izjavo, da se popolnoma podvržejo novemu vseučiliščenemu zakonu. Ostala mesta se zasedejo z osebami, ki sploh izkažejo potrebno sposobnost za profesuro.

Dalje v prilogi.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Po večdnem težavnem potovanju je vojvodinja Asunta dospela v bližino Famaaguste. Na eni strani je ležalo pred njo morje, na drugi so se dvigale nebu pod oblake gore, spredaj v daljavi nekaj ur pa je ležalo oblegano mesto. Iz pripovedovanja Kržanovega je imela nekaj čudeti moglehni pojmov o krajevnih razmerah. Vedela je, da so Turki užgali blizu piratske jame in blizu morja ležalo veliko vas in uganila je, da ne more biti več daleč od tege kraja. Ker je znala dobro tudi grški, se je z ljudmi, ki jih je srečala, prav lahko porazumela in od njih izvedela vse, kar je hotela.

Tako je prišla do vasi, kjer je bila doma Tomova nevesta, in tam je predvsem odločila svojega voznika. Hotela je sama iti med ljudi in iskati Kržanovo sled, vozniku pa je ukazala, da se vrne do prve vasi in tamkaj nanjo počaka.

Peš je nadaljevala svojo pot kot ubožna stara ciganka. V svojo obrambo je imela pri sebi le bodalo, za vse

slučaje pa stekleničico strupa. Zavedala se je v polni meri vseh nevarnosti, katerim se izpostavi, a vendar je pogumno nadaljevala svojo pot.

V piratski vasi, kamor je prišla Asunta šele proti večeru, je bilo ne navadno živahno življenje, prav kakor da bi se pripravljalo kaj izrednega. Asunto je osupnilo, da je videla toliko moških, tudi krepih, zdravih mladeničev, zakaj Kržan ji je bil povedal, da so vsi moški pobegnili pred Turki na morje in da žive kot piratje. Začela je domnevati, da so ti mladeniči piratje, ki hočejo kaj ukreniti, da osvobode Ladislava Gjačiča, o katerem je vedela, da je v rokah proveditorja Bragadina. Ustrašila se je, da je med temi ljudmi kak pirat, ki jo pozna, bodisi z Gjačičeve ladje ali z otoka Avgona. Kdo ve, morda bi jo le spoznal in potem bi bila sama izgubljena in bi tudi Kržanu ne mogla pomoči.

Na drugi strani pa si je rekla, da bi ji utegnilo biti na korist, če bi izvedela, kaj nameravajo piratje in ta misel jo je napotila, da je ostala v vasi in poiskala prenočišča pri hiši, kjer se je sukalo največ teh mladeničev. Poslali so jo v napol podrt hlev, kjer si je pripravila ležišče blizu

vrat, tako da je mogla vse umeti, kar se govori na dvorišču.

Sele tu je začela vojvodinja Asunta natančneje preudarjati, kaj naj stori. Doslej ni bila nikdar toliko zbranih misli, da bi mogla to storiti. „Le v Kržanovo bližino, potem se že pokaže, kaj storim,“ to je bila njena edina misel med dolгим potovanjem. Zdjaj, ko je bila dospela v to vas, iz katere je morala začeti svoje delo, si je belila glavico, kaj naj stori in kako naj reši Kržana. Naj-li gre iskati podzemsko jamo in najprej poskusiti izvedeti od beneških vojakov, kaj se je pravzaprav zgodilo s Kržanom, ali naj poskusi poiskati vodnjak, iz katerega vodi podzemski rov v Famaagusto in naj stopi pred proveditorja Bragadina? Da je rov skrbno zastražen, o tem Asunta ni dvomila ali rekla si je, da bi je morda več ne pustili iz mesta, če bi se ji sploh posrečilo notri priti, vojaki v jami pa bi jo morda smatrali za vohunko in kdo ve kaj storili z njo.

Čim bolj je Asunta premišljevala o vsem tem, toliko nemirnejša je postajala in toliko večje so bile njene skrbi. Minevale so ure, toda Asunta ni našla pokoja.

Moralo je biti čez polnoč, ko je

lo kmetski vstaji na Romunskem.

Bukarešt 5. aprila. Vlada je klenila, da se ne ozira na zahteve tržačkov in graščinskih najemnikov glede odškodnine. Istotako se branijo avarovalne družbe izplačati odškodnino.

Obisk italijanskega kralja na Grškem.

Rim 5. aprila. Ker spremljata kralja Viktorja Emanuela na Grško ministri zunanjih del Tittoni in mornarični minister, ugiba politična javnost, da namerava Italija sklepati z Grško posebne dogovore glede Balkana. Oficijozno se take vesti zanikajo ter se razglasa, da hoče obisk le pojasniti ne-
sporazumljenja, ki so nastala zadnje čase med Grško in Italijo. Italija hoče dokazati Grški, da želi Italija odkrito in pošteno mir in vsakemu svoje.

Dogodki na Ruskem.

Odesa 5. aprila. Vojno sodišče v Rigi je obsodilo 5 revolucionarjev, ki so izvršili roparski napad v Kurlandiji, na smrt. Tudi v Revelu je vojno sodišče obsodilo štiri revolucionarje na smrt, a vrhovni gubernator je kazen izpremenil v pri-
milno delo.

Moskva 5. aprila. Slušatelji vseučilišča so proglasili vseučilišče za zaključeno, dokler se ne da zadošče-
nja za nasilstvo policije, ki je udrla na vseučilišče. Večina profesorjev si-
cer nadaljuje predavanja, toda sluša-
teljev ni skoro nič, pač pa se ponav-
ljuje konflikti med senatom in dijaki,
valed česar se vseučilišče skoro go-
tovo zaključuje.

Petrograd 5. aprila. Vesti o razpustu dume dobivajo vedno več verjetnosti. Garnizija se je namreč pomnožila za štiri polke. Ako izbruh-
ne nemiri po razpustu dume, raz-
deli se mesto v štiri vojaške okraje.
— „Zveza pravih ruskih ljudi“ je
ustanovila poseben oddelek, tako-
zvane „križarje“, ki se povsod z vsemi
mogočimi sredstvi bore za razpust
dume.

Varšava 5. aprila. Policijski načelnik v Rigi je opozoril banke in bančne družbe, da pripravljajo re-
volucionarji istočasni roparski napad
na razne denarne zavode.

Protiruski nemiri v Perziji.

London 5. aprila. V Sabze-
varu se je vzdignilo prebivalstvo
proti ruskim državljanom, ki so mo-
rali bežati. Dva Rusi sta umor-
jena. Pozneje so se vrnili pod var-
stvo 25 kozakov iz Mešeda. Oblasti
so jim priredile svečan sprejem. Per-
zijska vlada je izdala stroge odredbe,
da se puntarji kaznujejo. Prebivalci
groze, da pomore vse Ruse, ako bi
se hotelo morilce obeh Rusov kazno-
vati.

Za mirovno konferenco v Haagu.

London 5. aprila. Ministrstvo
zunanjih del razširja komunike, da
Anglija vztraja, da se mora točka
o omejitvi oboroževanja sprejeti v
oficijalni program mirovne konference.
Ruska vlada je obveščena o angleški

naenkrat začela z dvorišča močan
moški glas, ki ji je v hipu pretresel
vse žive, da je prestrašena skočila s
svojega ležišča in se stisnila v naj-
temnejši kot.

— Bežite, Turki so za nami!

Tako se je glasil klic, ki ga je
bila slišala Asunta, a ni je vznemirila
vsebinsa tega klica, vznemiril jo je
ta glas.

— Kralj Gjačič, je dihnila Asunta
z drhtečimi ustnicami in prešinila jo
je tolika groza, da je s tresočimi se
rokami vzela iz nedrij stekleničico s
strapom.

— Turki gredo, se je razlegalo
po vasi, od hiše do hiše je šel ta klic
in ljudje so pribežali iz svojih hiš ali
ispod razvalin svojih pribežališč ter
v blaženem strahu bežali proti goram,
kajti nihče ni bil oborožen in nihče
pripravljen na ta nenadni napad.

Tudi Asunta se je splazila iz
bleva in bežala, a ne za pirati, nego

želji. Z angleško željo simpatizujejo
Zedinjene države, Španija, Japonska
in Italija.

Francija v Maroku.

Pariz 5. aprila. Zaradi okupa-
cije Udije se razširjajo v notranjih
delih Maroka resni nemiri proti Fran-
cozom in Evropejcem sploh. Vojaške
oblasti se boje napada Mavrov ter
pripravljajo vse potrebno za obrambo.
Gubernator v Udiji in sodniki, ki so
prisegli Francozom pri prihodu zve-
stob, so tajno odposlali sele in be-
raške menihe po celi deželi, da na-
ščuvajo prebivalce proti Francozom.

Pozor somišljeniki!

Volilni imeniki so v nekaterih
občinah že razpoloženi za javni
vpogled. Na občinski tabli se raz-
glasa reklamacijska doba. Ker je
možno reklamirati le tekom 14
dni od dne razglasitve in javne
razpoložitve imenikov, naj se so-
misljeniki takoj prepričajo iz raz-
glasa na občinski deski, ali so
imeniki že razpoloženi, in si
po večkrat izpišejo natan-
čno imena, stan in stanovanje
vpisanih volilcev, in natančno pre-
gledajo, ali je kak somisljenik
izpuščen ali kak nasprotnik pre-
več vpisan. Poskrbi naj se takoj
dokazne listine za reklamacije, t. j.
krstni list (rojstni podatki) od roj-
stne župnije, svedočbo državljanstva
od glavarstva, svedočbo enoletnega
bivanja pa od županstva. Te obla-
sti morajo izdati te listine v re-
klamacijske namene takoj in
brezplačno. Reklamacije naj se
kar možno kmalu vložijo in sicer
pri županstvu. Somisljeniki, re-
klamacijska doba je **kratka a
dragocena doba**. Poznejše re-
klamacije so brezuspešne.

Torej na delo!

Vsa pojasnila v tem oziru daje
brezplačno pisarna dr. Tril-
lerja in dr. Novaka v Ljubljani.

Dopisi.

Iz sorške župnije. „Slovenec“
je zopet priobčil dopis iz naše žup-
nije, v katerem se lažnjivo zatrjuje,
da je bila v škofiji deputacija, ki jo
je baje poslal tja g. učitelj Germek.
Kdo je pa to natvezil „Slovenčevemu“
dopisniku? Mi podpisani župljani od-
ločno protestujemo proti tej neresni-
čni trditvi in imenujemo dopisnika
javno grdega okrekovalca in hudob-
neža, ki našega g. učitelja Ant. Ger-
meka tlači v vsako zadevo z očitnim
namenom, da bi ga spravil ob spo-
štovanje in mu škodoval pri višjih
šolskih oblastvih. Ali je pošteno tako
dejavje? Izjavljamo, da g. Germek o
deputaciji ni ničesar vedel, še manj
pa da bi koga hujskal in priganjal,
da se naj udeležijo deputacije. Neznani
dopisnik iz Sore v „Slovencu“ dne
23. sušca in v „Domoljubu“ dne 29.
sušca je nagromadil v svojih noticah
toliko laži, da se človeku kar stidi.
Dopisun ve, da je vse, kar on piše,
podla laž, zato se tudi ne upa po-
pisati. Zato ga pozivljamo, naj se
podpiše s svojim polnim imenom, da
bodem spoznali moža, ki zna tako
nesramno lagati. Mi podpisani žup-
ljani smo res šli 18. sušca v Ljub-
ljano h knezoškofu, da ga spomnimo
na njegovo že večkrat dano obljubo, da
bo premestil župnega upravitelja Jo-
žefa Brajca iz Sore, zakaj čas, v ka-
terem ga je obljubil odstraniti, je že

na nasprotno stran, ven proti morju.
Trdno je bila prepričana, da bi jo
kralj Gjačič vzlic oiganski opravi spo-
znal na prvi pogled in zato je bila v
tem hipu njena edina misel, priti iz
njegove bližine.

Tekla je, kar so jo nesle noge in
vsa upehana dospela na obrežje. Tam
je našla več ljudi. Nekaj vaščank je
bilo v naglici zbežalo na to stran in
hitele so odvezovati ribiške čolne ter
se pred Turki rešiti na morje. Nihče
ni branil Asunta, da je stopila v čoln,
v tej nevarnosti se ni nihče zmenil
za to, da je tukja.

Z morja, ko je bil čoln že v pri-
merni razdalji od brega, se je ozrla
Asunta nazaj na vas. Bila je vsa v
plamenu in pri tem groznem svitu
je uzrla trume vojakov, ki so sledili
v divjem diru bežečim piratom.

(Dalje prih.)

zadava potekel. To je resnica, kar se
tiče deputacije, vse drugo je laž in
slobna izmišljotina. Če ni bil dopisnik
o tem poučen, zakaj se ni informiral
pri nas, ki bi mu drage volje dali
vsa potrebna pojasnila. To bi moral
storiti, ako bi bil poštenjak, ne pa
sramotiti in podlo sumničiti ljudi, ki
ne store nikomur nič zalega. Nagla-
šamo, da je to, kar smo mi sporočili
škofu, želja pretežne večine vseh
župljanov. Obkoncu iznova pozivljamo
„Slovenčevemu“ dopisniku, naj se pod
svojimi proizvodi podpiše s svojim
polnim imenom, da bodem vsaj ve-
deli, s kom imamo opraviti, oziroma
da ga bomo, ako bo potreba, tudi
lahko prijeli za ušesa. — Anton
Kuralt, s. r., Valentin Ločniš-
kar s. r., Andrej Plešić s. r., Ga-
špar Jamnik s. r., France Jam-
nik s. r., Janez Jenko s. r., An-
ton Svobljak s. r. Jožef Kušar
s. r.

V Šmarju pri Jelšah sta se
pred leti naselila dva Rajbenčana,
Janko in Tone. Dasi je bil le drugi
trgovec, sta koj sklenila kot „rojaka“
kompanijo. Nista pa skupno krošnja-
rila s suho robo, marveč se je ta
kompanija raztezala na drugo blago...
Tone je pri tem slona „špilal“. Janko
pa se fletno „imā“. Kakor v svetke,
tako v petek tekkel je njima čas. Od-
kar so pa bojevit petelini kmečko
zvezo zvalili, postala sta Janko in
Tone kar na mah kmeta, katoliška
kmeta. Naprtla sta si vsak svojo
krošnjo te zveze in šla po svejt. Le
vklop, le vklop — vre, vre, vre sta
ključala in ponujala — dr. Korošca.
In našla sta nekaj seveda sebe vred-
nih backov. Na to pa je Janko z vo-
novi, orgljami pridgo, mašo z me-
narji, hudiči, s prošnjami in grožnjami
zgal to čredo „vklop“ na hrib sv.
Roka. Storil pa je to na dan sv. Jo-
žefa, ker je gotovo hotel posebno po-
častiti tega patrona zakonskih mož z
nadedim rogovjem. In tudi ta dan sta
krošnjačila. Ali neznožno težka je bila
njihova krošnja. Le pomislite! Celega
živga treburharja sta nesla navkreber
križevpot okoli cerkve in ga hvaleč
kazala na javnem in zaupnem shodu.
Potem sta napravila „kupčijo“ in se
ga znebila. Backi so ga namreč tam
za vrednega spoznali, da pojde kot
njih poslanec na Dunaj. Janko se je
potem v pest smejal, Tone pa je po
rajnberško zapel: „Ko robo vso proda,
ni d'narja, ne blaga.“ Kot trgovcu
to ni bilo prav in čutil je žmetnost
v keblaci in trebuhu. Tone, Tone,
svoje žene se drži, kompanijo z ro-
jakom pa opusti, sicer boš res brez
denarja in blaga! Za Janka se ni
ne boji! tudi brez tvoje pomoči se
mu bo dobro godilo. „Lia, lea, lo —
z uštimi bo cmokalo.“ — Kam smo
prišli?! Predniki so ob času hude
kuge svetniku Roku postavili na hribu
nad Šmarjem cerkev, ker je on za-
ščitnik zoper kugo. Stoletja je bil on
priprošnik pri bogu: kuge ni bilo.
Sedaj pa gre baš iz njegovega sve-
tišča v deželo nova kuga, — črna
kuga. Sv. Rok, mar spiš? Ne vidiš,
da tvoji žreci to kugo razširjajo?
Zdrami se in zatri novo črno kugo;
reši štajerske Slovence — dr. Ko-
rošca! Sveti Rok — usliši nas! —

Glasovi z Jesenic.

— Klerikalni volilni shod
na Savi je prav klavarno izpadel.
Drugače se ni govorilo kakor o „li-
beralcih“, katere naj bi delavstvo po-
želji klerikalnih govornikov kar na
debelo požiralo, da reši — socialno
vprašanje. Rezervni častnik Pogač-
nik je obljubil, da bo na Dunaju
poslal vse „liberalce“, če ga de-
lavci izvolijo za državnega poslanca.
Po njegovem mnenju razumejo ofi-
cirji in graščaki najbolj delavsko
vprašanje!

O ti ljuba nedolžnost „Slo-
venec“ vpije dosledno vsako soboto
o zavoeni liberalni politiki na Je-
senicah, nikdar pa ne pove, kaj je
tako zavoen. Ali morda radi čast-
nih občanov? Stranka ne more ven-
dar ničesar proti temu, da je razso-
dilo upravno sodišče v prilog kleri-
kalni stranki, dasi je storjena krivica
očitna. Ali naj se žalostimo nad
tem, ker sta na Jesenicah obe slo-
venski stranki za vedno ločeni, da ni
misti misliti na skupno delovanje.
„Slovenec“ naj v bodoče jasneje go-
vori, potem pa se zgovorimo.

— Vsako javkajo o nepre-
mostljivem prepadu med slovenskimi
strankama je neumnost. Ali se mo-
reta sporazumeti dva človeka, če
pravi eden, da je ta in ta stvar bela,
drugi pa s vso odločnostjo trdi, da
je črna? In tako razmerje vlada
med klerikalno in vsako svobodomi-
selno stranko. Podoben boj se vrši
med vesolnim človeštvom in pri ve-
liki politični razdvojenosti na Jeseni-
cah ne sme stati človek na malenkost-
nem lokalnem stališču. To je pač
prokleto vseeno, če dela danes pro-
račun n. pr. za vodovod liberalni ali
pa klerikalni Janes. Dve svetovni
naziranj trkata druga ob drugo in ta
boj je večn. Vrtil se je od pamti-
veka in bo tudi trajal, dokler živi

človeški rod. Za načela se bijemo —
vse drugo je nič. Kjer je mir, tam
ni življenja in kjer ni življenja, tam
je smrt. Kdor govori o edinstvi med
nazadnjaško klerikalno in svobodo-
miselno napredno stranko, sam priča
o svoji duševni revščini in omejenosti,
on priča, da ne pozna življenja, ki je
boj in nič drugega kakor neizprosen
boj...

— In naj črni klerikalni
krokarji še toliko vpijejo o zavo-
ženi politiki na Jesenicah, enega ne
morejo utajiti: duhovi na Jeseni-
cah so razdvojeni. Ni še dolgo
temu, ko je farovž mislil za celo ob-
čino. Tamkaj so sklenili, občani pa
so soglasno potrdili. Tisti lepi in
mrtvi časi klerikalnega gospodarstva
so minuli enkrat za vselej. Ljudi smo se
navadili misliti, pokazali smo jim, da
se da tudi svobodno življenje živeti
brez strahu pred peklom in nebom.
Ako ti je dala narava razum, ti ga
je dala gotovo za to, da ga uporab-
ljaš po svoji svobodni volji sebi in
bližnjemu v korist. Odkrito lahko po-
vemo, do imamo danes mnogo od-
kritih in še več skrivnih pristašev, ki
le radi ljubega kruha še ne morejo z
barvo na dan. Duh svobode smo
zasejali na Jesenicah in ni ga
človeka, da bi ga še kdaj mo-
gel ugonobiti!

— Klerikalci na delu. Kle-
rikalci so pridno na delu za državno-
zbornsko volitve. Začeli so z revizijo
volilnega imenika. Vložili so nad 120
reklamacij. Nekatere so izdelane prav
po receptu znane dr. Šusteršičeve
knjižice, v kateri uči, kako naj se
pri volitvah goljufa. Železničarja g.
Bizjaka, ki je že par let na Je-
senicah, hočejo vreči iz volilnega
imenika, ker ni slučajno posebno
vnet farovski prijatelj. Klerikalne
volilce, ki sicer delajo v tovarni na
Savi, toda stanujejo v drugih občinah,
pa reklamirajo v volilni imenik. Kaj
takega so zmožni pač samo kleri-
kalci.

— Misijon imamo prihod-
nji teden. Na tega smo precej ra-
dovedni. Neposredno pred državno-
zbornskimi volitvami pa napravi škof
birmo. No, bog nam pomagaj, če se
letos ne izveličamo, potem smo iz-
gubljeni za vse večne čase!

— Pogačnika ne bomo vo-
lili, ta glas gre sedaj po naši dolini.
Vohče se opaža, da volilci radovolji-
škega okraja ne marajo za Pogač-
nika, ki je v državnem zboru šest
let lenobo pasel ter pridno prikima-
val farovskiemu nadbogu dr. Šuster-
šiču. Pogačnik zna doživeti ne-
pričakovano presenečenje.

— Novo šolsko poslopje
na Savi se prične kmalu zidati. Vsi
upori proti dvema štiriraznicama so
brezuspješni. Pretekli teden je imel
jeseniški in belski občinski odbor raz-
govor o neznatnih premembah načrta.
Umetnost je zahtevala, da dobi nova
šola centralno kurjavo. Če se že kaj
dela, naj se napravi vsestransko po-
polno.

Občni zbor Narodne tiskarne.

V ponedeljek, dne 25. marca
1907, občni zbor Narodne tiskarne
ni mogel zborovati, ker je bilo
po pravilih premalo delničarjev
udeleženih.

Zato se skliche nov

občni zbor

delniškega društva

Narodne tiskarne

na dan 7. aprila 1907

ob 11. uri dopoldne

v hiši Narodne tiskarne

z istim, za občni zbor dne 25. marca
1907 določenim dnevnim redom,
s pristavkom, da po §. 17. dru-
štvenih pravil ta novo sklicani
občni zbor veljavno sklepa brez
ozira na število navzočih delni-
čarjev in na število od njih za-
stopanih glasov.

Upravni odbor Narodne tiskarne.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. aprila.

— **Ljubljanski škof postavljen
na laž.** Danes teden smo priobčili
članek, v katerem smo povedali, kako
je 2500 ljubških duhovnikov postavilo
na laž ljubljanskega škofa zaradi nje-
govih očitnih napadov nanje. Mi-
slili smo, da bo „Slovenec“ vzel v
zaščito škofa in po stari navadi utajil
njegove laži. A „Slovenec“ molči,
kruto molči in nima prostora, da bi
pral omadeževano čast škofovo. To
je znamenje, da so škofove laži tako

sijajno dokazane, da se ti dokazi ne
dajo na noben način spodbiti in da
„Slovenec“ zato molči, ker se ne
mara blamirati. Ljubljanski škof je
bil pa znova postavljen na laž na
zadnjem viharjem shodu češke du-
hovščine v Pragi. Ako bi bil
škof Jeglič na tem shodu, bi bil sli-
šal, kakšne so mu pravili katoliški
duhovniki, ki imajo v sebi čut neod-
visnosti in ne kledeplazijo pred svo-
jim višjim pastirjem, kakor naši
kranjski, ki jih je sama hinavščina.
„Čast naša“, so rekli, „zahteva“,
da se zavarujemo proti izmiš-
ljotinam ljubljanskega škofa
in pričakujemo, da se na našo
prošnjo store proti škofu Jeg-
liču koraki v obrambo naše
časti“. Ko je govornik pojasnil ob-
dolžitve, ki jih je izrekel ljubljanski
škof proti češki duhovščini, se ni
samo „rozlehl jednomyslny výkřik
nevole“, kakor poročajo češki listi,
marveč so se, kakor se nam poroča
iz Prage, čuli tudi medklici, malo
laskavi za osebo škofa Jegliča, naj-
več pa medklici, naj češki duhov-
niki posade ljubljanskega
škofa zaradi obrekovanja na
zatožno klop. No, do tega pač
ne pride, ali obračun čeških duhov-
nikov z ljubljanskim škofom še ni
končan. Shod je namreč vzlic vsem
ukazom sklenil, da se društvo Deželna
zveza čeških katoliških duhovnikov
ne razide in če vlada ne raz-
pusti društva, bo v kratkem nov
občni zbor, ki izvoli nov odbor. Te-
daj pa se bodo češki duhovniki ko-
renito pomenili z ljubljanskim ško-
fom. Čudno ni, da taki energični
duhovniki leže našemu škofu v
želodcu in da namerava, kakor se
čuje, prepovedati v
svoji škofiji „Korrespondenz-
blatt für den Katholischen
Klerus“, ker ta list prinaša nepri-
stranska poročila o vsem postopanju
in gibanju moderne češke duhovščine.

Seveda škof se boji, da bi se duha
te duhovnikov ne navzeli naši kranjski
kaplani in župniki in njemu — škofu
— ne odpovedali neomejene pokor-
ščine! Potem bi bila svedla njegova
moč in veljava pri kraju!

— **„Mi ne preiskujemo, če je
kdo veren!“** Te besede je izustil,
kakor čitamo v „Slovencu“, dr. Šu-
steršič pretekli ponedeljek na shodu
v Vodmatu. Ta izjava dr. Šusteršiča
je tako značilna, da jo je treba za-
beležiti, zakaj ona potrjuje to, kar
smo mi že opetovano dokazovali, to
namreč, da je klerikalcem ve-
ra deveta briga in da je v
njih vrstah prostora tudi
za najhujše brezverce, sa-
mo ako se ti v političnem
oziru pokore komandi du-
hovščine in ako pomagajo
stvarjati nadvlado duhov-
niške kaste. Mi nismo bili nikdar
proti veri kot taki, pač pa smo čisto
čutili za potrebno odkrito povedati,
da je markskega dogma v naši reli-
giji zastarela in da ni več v skladu
s tem, kar je znanstveno raziskavanje
pozitivno in nepobitno dokazalo. In
če smo bičali praznovestnost, ki se še
vedno šopiri v katoliških vrstah in
ki ga duhovščina tako rada podpira,
ter kazali na razne izrastke, ki so
pognali globoke korenine v katoli-
cizmu ter ga takorekoč na pol že
pretvorili v paganstvo, smo s tem le
dokazali, da nam je bolj sveta kekor
vsem farizejem v duhovniški halji
čista vera, neomadeževana od tujih
privlak, ki služijo zgolj v to, da hi-
pnotizirajo mase in jih dajo kot
slep orodje v roke onim faktorjem,
ki jim je vera samo sredstvo za iz-
koriščanje. Ker se pri tem nismo
strašili po zaslugi žigosati, tudi po-
stopanje naše duhovščine, ki tepta
vero v blato in jo grdo izrablja samo
v svoje umazane svrhe, so nas kleri-
kalci proglasili za brezverce in proti
našemu listu se je započela najpod-
lejša gonja. Prižnica in spovednica
ste stopili v akcijo in s prsti so ka-
zali na naše pristaše, češ evo jih —
brezvercev, in naj so ti še tako točno
izpolnjevali svoje verske dolžnosti.
Če smo pa mi pokazali na tiste ljudi,
kiso očitni brezverci, a so vkljub temu
v največjih časteh v klerikalni stranki,
ne da bi se jim kdaj očitno brez-
verstvo, so klerikalci previdno mol-

čali, če tudi smo jim očitali, da je v njih obeh najvernejši slovek — brezverec, ako ne trobi v njihov rog, in da imajo notorični brezverci najvernejše zatočišče v stranki katoliškega škofa Antona Bonaventura. To našo trditev je nam sedaj v vsem obsegu potrdil vrhovni kolovodja klerikalne stranke dr. Šusteršič! „**Mi ne preiskujemo, če je kdo veren. To naj vsak opravi s svojo vestjo!**“ To stališče, to načelo, da je vera zgolj stvar vesti, smo mi vedno zastopali in smo bili zato izpostavljeni najglednejšim napadom s strani klerikalne svojati in proglasili so nas celo za heretike, za brezverce, ki hočemo vzeti slovenskemu ljudstvu najdražji zaklad — sveto vero. Sedaj pričakujemo, da proglase svojega „dičnega“ voditelja dr. Šusteršiča za heretika in brezverca, ki se je postavil na isto stališče kakor mi in ki je nam doneslo naslov ateistov in najhujših sovražnikov katoliške vere! Seveda naša prečastita, za vero vneti duhovščina bo sedaj kričala: „Ja, Bauer, das ist was anderes!“ in ne bo storila tega! Saj brezverec sme biti samo takrat, ako je v klerikalni stranki!

— „**Slovenčevi**“ misteriji. — Usoda malih listov, pa če jih tudi zaslanjajo in zakladajo pomladanski politiki, je kakor drugod tudi pri nas čisto pomilovanja vredna. Narodnikov dobiti je prva težava, ali potrebni so: je že vrag, če treba vse naprej plačati, zakaj kredit, ki sloni na zupanju, dajejo tiskarne glasom dobrih informacij sila nerade celo gospodarskim politikom. Drugo težavo tem malim listom dela uveljavljanje in uredba. Če novonastali listi, ki se enkrat ali dvakrat na teden v bolečinah roče, daji jih ne teži podedovani greh, hočejo obrniti pozornost cenjenih čitateljev nase in doseči saj toliko nagujenja, da se jih čita, treba skrbeti za zanimivost, za afere, za kak „clou“. Najbolj vlečejo mišne politične storijske, zakaj če so na sebi še tako bedaste, pa imajo zase nekaj verjetnosti, se že najdejo ljudje, ki umejo take afere, zlasti če so odkritja z dobrim ali slabim namenom „vporabiti“. Taktiko, o kateri govorimo, z nekakim uspehom navaja osirotel kamniški tedičnik. Ni dolgo tega, kar je odkril slovenskim inteligentom, da je župan Hribar ponudil kandidaturu za ljubljanski mandat g. drju. Ravniharju. To odkritje predpostavlja, da je občinstvo ali sila neumno ali pa popolnoma nepoučeno. Kajti vsak politik tudi tretje dobrine ve, da kaj takega v danih razmerah ni mogoče že zaradi večnega političnega krivljenja g. Ravniharja ne. Vzrok pa je še cela vrsta. Navzlic temu je župan ljubljanski dementiral to vest, ker je hotel, da neha kratkomalo to čenčanje; in tudi g. Ravnihar je moral to potrditi, dasi v kaj elastični formi. (Naravo je težko zatajiti in ponudbe so take redke!) S tem bi bila stvar pojasnjena in končana. Kar prišteteti snoči „Slovenec“ in opirajoč se na to novico kamniškega lista ter na prožno izjavo g. Ravniharja, pogreje to zadevo in pripoveduje o misterioznih ljubljanskih kandidaturah. Gg. pri gospodarski in klerikalni stranki naj vzemo na znanje, da pri ljubljanski kandidaturi ni treba misterij, v kolikor gre za narodno stranko. Njen kandidat je župan Ivan Hribar, mož dela, v slovenskem svetu zadostno znan in prebistek duha, da bi verjel na misterije in potreboval misterij. Misterije se pa pripravljajo v „Unionu“ po alkimistih in drugih strokovnjakih morda v ta namen, da se prejkorej izvrši legiranje dveh tako simpatičnih skupin. Če se misterij posreči, naj se fuzija izvrši v priloge levega krila S. L. S.! Ta potrebuje okrepila! Za g. Kregarja žal ni misterija, bo že treba zopet v pararijo za stružnico. Škoda, kako je mož to zaslužiti?

— **Kako se žaba napihuje.** — Pasar Kregar se sedaj pred volitvami napihuje kakor žaba v znani pravljici. In bojimo se, da bo okroglega Kregarja sadela ista usoda, kakršna je

namenjena žabici v lepi pravljici „Žaba in vol“, da se bo namreč razpočil, če preje ne, pa pri volitvah dne 14. maja. Mož je že priredil po ljubljanskih krčmah brez števila shodov, na katerih se je povsodi nesmrtno blamiral in pokazal samo svojo absolutno nesposobnost za poslaststvo. A vkljub temu blamažam še vedno ne miruje. Državnim služabnikom namreč razpošilja ta-le vabila: „Blizajo se državnoborske volitve. Kandidatu se je treba informirati in pogovoriti. Radi tega skličeje podpisani shod, ki se bo vršil v nedeljo, dne 7. t. m. zvečer ob 7. uri v prostorih „Rokodelskega doma“, Komenškega ulice 12. Shod je omejen samo na državne uradnike. — Na svidenje! — Ivan Kregar.“ — Pripominjamo, da si Kregar ne upa več prirediti svojih konventikov po gostilnah, kjer so se vsi končali z velikim fiaskom, marveč se je zatekel v varne prostore „Rokodelskega doma“, kjer se čuti kot gospodarja. In res, Kregarček najlepo tam ostane, kamor spada in naj se ne vmešava v politiko, o kateri toliko razume, kakor zajec na boben!

— **Klerikalna budalost.** V četrtek je „Slovenec“ svojega kandidata Kregarja tako grozovito osmešil, da bi tega najhujši nasprotnik ne mogel storiti. Vsa Ljubljana se je vila v krčih, ko je čitala „Slovenčev“ članek „Hribar proti Kregarju“ in marsikdo je trdno prepričan, da ta članek ni izbruh neprostovoljne komike, marveč da so „Slovenčevci“ nalašč Kregarja blamirali, ker jim mož že preseda s svojo „svetniško“ domišljavstvom. Med drugimi bedarijami je „Slovenec“ v tem članku zapisal tudi to-le: „Po Kregarjevi izvolitvi dobi Ljubljana prvič moža, ki bo uspešno govoril za Ljubljano.“ Kregar kot govornik! Luna bi mrknila od užaljenosti, če bi vedela za to „Slovenčev“ gorostasnost. Kregar govornik! Da se Bog usmili! Kregar zjela se komaj kak naučen govor. Niti v slovenskem jeziku ni zmožen povedati enega samega pravilnega stavka, kaj bi šele bilo, če bi moral govoriti v nemškem jeziku. Vsa brezmejna neumnost „Slovenčeve“ notice o Kregarjevem govorništvu se pa spozna šele tedaj, če se pomisli, da je imela Ljubljana že dva znamenita govornika, grofa Hohenwarta in dr. Tavčarja. Res, človek se težko ubrani mnenju, da se „Slovenec“ nalašč norca dela iz svojega Kregarja.

— „**Notranjski oderuhi**“, to je zdaj naslov notranjskih neodvisnih kmetov, ki nočejo hoditi za klerikalno stranko. Ta naslov jim je dal „Domoljub“, katerega odgovorni urednik je dr. Nace Žitnik. Temu delajo ti „oderuhi“ silnih preglavic. Mož se je izrazil, da komaj čaka, da bi bilo konec tega volilnega ravsanja, od katerega nima drugega kot blamaže, izvoljen pa itak ne bo. Ker je Žitnik tako odkritosrčen, bi ga prosili, da bi te notranjske „oderuhe“ imenoval imenom a, da bo njegova trditev tem osnovanejša. Ako tega ne stori, smatramo, da je Žitnik v svojem listu prav grdo sumničil može, katerim ne more očitati drugače ničesar. Če pa hoče Žitnik spoznati največje „oderuhe“ na Kranjskem, naj vpraša pri „Vzajemnem podpornem društvu“. Tam mu bodo povedali, da so najbrezsrčnejši „oderuhi“ na Kranjskem obenem največji klerikalci.

— **Vladno klerikalni kandidat v celjskem okraju.** V celjskem okraju so postavili klerikalci, kakor je znano, za državnozbornskega kandidata finančnega komisarja dr. J. S. Povaleja. Ta mož se je že lani pri nadomestnih volitvah za državni zbor ponujal za poslance, a dr. Korošec ga ni maral in ga je celo v „Slov. Gospodarju“ in v „Slovenecu“ ljuto napadal in smešil. No, letos sta dr. Korošec in dr. Povalej sklenila najtesnejše prijateljstvo in dr. Povalej je našel milost pri klerikalcih, da so ga postavili za protikandidata v celjskem okraju izbrancu neodvisnih kmetov — Robleku. A ker je Roblek tako srečen kandidat, da poleg njega dr. Povalej pri volitvah ne more prodreti, sta Povalej in Korošec sklenila zvezo z — v l a d o, da bi tako rešila mandat klerikalcem. Kot plod te zveze s klerikalci se mora smatrati dejstvo,

da so dobili finančni uslužbenci v celjskem volilnem okraju „od sgoraj“ nalog, naj delajo za dr. Povaleja. Torej klerikalci in slovenskem ljudstvu skrajno sovražna vlada pod enim klobukom! To mora slovenskim kmetom v celjskem okraju, kar jih je še zapeljanih na klerikalni strani, odpreti oči, da bodo uvideli, da bi bilo narodno izdajstvo, ako bi pri volitvah glasovali za klerikalno-vladnega kandidata dr. Povaleja!

— **V volilnem okraju Brežice-Sevnica-Laško** se socialni demokrati — kakor se nam piše iz laškega okraja — kaj živahno gibljejo. Tekom enega meseca so že priredili shode v ok. Brežice, v Vel. Brežu, v Rajhenburgu in okolici, v Sevnici in v Orežju, v Loku pri Zidanem mostu, v Šmarjeti pri Rimskih toplicah, v Hrastniku in Trbovljah. Vsi shodi so bili dobro posešeni. Govorili so ob tej priliki sodruzi Kopač, Sitter in Kristan. — Napredni volilci, posnemajte socialne demokrate! Kdor dela, tisti žanje.

— **Slovenski kandidati na Koroškem.** Na obdobjem zboru „Katoški političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“, ki je bil 4. t. m. v Celovcu, je bil določen kot kandidat za slovenski volilni okraj dež. posl. Fran Grafenauer. Glede drugih okrajev kjer imajo Nemci večino, se je sklenilo, postaviti v nekaterih svoje kandidate, v drugih pa podpirati — nemške klerikalce. Lastna kandidata sta: Florijan Ellersdorfer, grebiniški župan, v velikovškem okraju, in monsignor Valentin Podgorc v celovski okolici. V mestu Celovcu se postavi slovenski kandidat delavskega stanu. Slovenci bodo podpirali v rožeškem okraju P u p o v c a, v ziliškem okraju grofa K h e v e n h ü l l e r j a, v beljaškem okraju pa kršćanskega socialista, ki ga postavijo Nemci.

— **V obrambo!** Glede na napad v „Slovenecu“ v zadevi „Triglavo“ zastave sem prejel tole obvestilo od akad.-tehničnega društva „Triglava“ v Gradcu: „Gradec, dne 7. aprila 1907. Vaše blagorodje! Z ozirom na to, da je sedaj odbor akad.-tehničnega društva „Triglav“ odsoten, Vam ne moreta dati nikake izjave o oni aferi. Obljubujem pa, da stori to takoj, ko pridejo t. odborniki v Gradec. To izjavo lahko objavite v „Slovenskem Narodu“, ako se Vam zdi umestno. — Z odličnim spoštovanjem Milko Brezigar s. r., t. č. upravitelj.“ — To izjavo priobčujem, ker je „Slovenec“ v svoji večerajšnji številki ponovil svoja očitanja. O zadevi sami pa bomo še govorili na kompetentnem mestu. Rasto Pustoslavšek.

— **Gentleman dr. Šusteršič** tudi Lampe ne bo opral — in ga tudi ne skuša oprati. Dr. Šusteršič ostane umazan. Cum tacet, clamat! Samo ob sebi je pa umevno, da je zadeva za vsakega likvidna, ter da gosp. Cham po priobčenih izjavah ni prav nič tangiran v svoji osebnosti.

— **Hm!** Včeraj je „Slovenec“ skušal v neki notici zabavati Ljubljance. Spisal jo je baje majhen šepavi človek v črni suknji. Ta človek je bil svojčas javno v Šelenburgovih ulicah od g. Chama svojerodno justificiran ter je potem, ko se je obrnil dvakrat okoli svoje sloke osi, pobrisal s svojim obrazom ves prah od zida Šešarkove trafike. On sliši na ime dr. Evgen Lampe in sedaj se naj blagovolijo včerajšnje prismojarije v „Slovenecu“ še enkrat prebrati.

— **Časnikarska lažljiva cunj** „Slovenec“ se je o shodu v Preserju z dne 1. aprila t. l., na katerem je poročal Gostinčar, prav debelo zlagal. No, davno že vem, da navadno ta lopovski list rad krađe čast svojim nasprotnikom in da le z lažmi pita svoje „bravce“, poslužujoč se načela: „Namen posvečuje sredstva“. Da se pa upa nesramni dopisnu, ki o tem shodu poroča, lagati tako podlo, tega si nisem mislil. Naj se dopisunče skriva v duhovskem talarju ali kjer-sibodi — ga imenujem nesramnega in podlega lažnika in hinavca! Torej,

ven, na dan s imenom, podla duša! da te morem prijeti za tvoja zanikra, umazana ušesa. — „Slov. Narod“ je poročal o shodu nepristransko, kar prisnava vsak pošten volilec, ki je bil navzoč pri shodu. Le v toliko naj popravim njegovo poročilo: Jaz trdim, da niti polovica od k večjemu do 150 navzočih volilcev ni vladnilo rok za Gostinčarja, četudi sta kaplan in župnik stala vsaka na eni strani in upala vplivati na volilce, s svojo navzočnostjo. Ej, tudi v Preserju se dani! Tako, kakor laže „Slovenčev“ dopisnu, ne zna vsak oigan. On pravi, da sem stal na kupu gnoja, kakor kak domač petelin in da sem doživel blamažo. To ve vsak, ki me je videl, da sem stal ves čas shoda pri vratih in se nanje naslanjal. No, ena laž več ali manj, to v očeh napuhnjene dopisnika ni greh. Sicer je pa s tem sam sebe udaril po zobeh. Dopisniku „Slovenca“, ki zelo ljubi gnoj in peteline, povem, da je v njegovi stranki prav obilo gnoja in petelinov (Altroche pa še kakšnih)! Kar lepo tiho farizeji! Korbar ve marsikaj zanimivega iz življenja nekaterih — a vse pride na dan, le drezajte! Blamažo ste doživeli s svojim Gostinčarjem in prizadeval se bom, da ta blamaža ne bo zadnja. Doživeli ste blamažo, ko ste se me z vsemi štirimi branili, da bi ne prišel v Preserje. Pa ves trud vaš „je šel po vodi“. Korbar je tukaj in če mu Bog da zdravje, bo še ostal nekaj časa. Ali hočete, da povem svetu, kakšnih sredstev ste se posluževali proti meni? Čez sedem let pride vse prav! Sram vas bodi! No, pa saj volka ni strah. — Ti dopisniče „Slovenca“, pridi na dan z imenom, če imaš še kaj korajže! Popravi hudobno laž, če imaš le iskrico poštenja v sebi! Jaz se boja ne strašim, ker imam že mnogo izkušenj, kako postopajo ljudje, ki pravijo da niso klerikalci, ampak — „Stranka ljudskih sleparjev“. Za danes dosti. Tebi, dopisniče pa pravim: Fej! Zdaj Vas pa g. urednik lepo pozdravim in se podpišem, da me vsak lahko najde. — Avgust Korbar, narodno-napredni nadučitelj. — V Preserju, 4. aprila 1907.

— **Koblar II.** Poroča se nam: Neki župnik v ljubljanski okolici še nima dosti tisočakov in zato bi si jih pred svojo smrtjo rad še par par vreč nabral. — Pred tedni je dal sporočiti po fari, da bo moral opraviti letos vsak star kakor mlad možki velikonočno spoved. To je zvedel tudi mlad posestnik S., kateremu je oče pred kratkim izročil posestvo, a tudi ogromne dolgove in obveznosti, naj bi jih izplačal bratom, sestram i. dr. Stari S. pa si je izgovoril kot, poleg tega pa ima nad 80 let stari mož tudi kakih 2000 gld. prihranjenega denarja. In zdaj poslušajte ljudje božji: Mladi S. je povedal župnikov ukaz tudi svojemu očetu — ki je že napol hrom in popolnoma gluha — da bo moral tudi on iti opraviti velikonočno spoved. Stari ga je začuden gledal, potem pa zdihnil: „Kaj, jaz gluha in onemogel tudi še k velikonočni spovedi? In povsili je glavo. No, pa se napravi s sinom na pot, a ne v cerkev, ampak v župnišče, v župnikovo stanovanje je moral iti starec. In tam je začel dotični župnik obdelavati starca. Sin pa je med to „spovedjo“ čakal na mostovžu. Nakrat je zaslišal fajmoštra iz sobe renčati: „Torej, šparkasne bukvice za 2000 goldinarjev imate, oče. No, vidite, to je prav, no, boste pa te dali meni spraviti, bo pa nekaj za maše, nekaj za cerkev, nekaj pa za občinske reveže, kaj ne da?“ — Zdaj pa je imel sin na mostovžu te spovedi dovolj! Odprl je vrata, ter zakričal v sobo: „Kaj, za hranilnične bukvice za 2000 gld. se gre pri tej spovedi, za cerkev in občinske reveže? Ali nisem jaz še večji občinski revež?! Oče, le pojte, greva domov, je dovolj te spovedi!“ In sin je s težavo spet peljal očeta domu in ga rešil farških krempljev. Župnik pa je kar prebledel in ni neki tisto noč nič spal! — Pa pravijo, da so to Kristusovi namestniki. Kmet, kdaj se ti bodo odprle oči?

— **Sadovi latinizatorstva.** Po vseh cerkvah se o velikonočnih praznikih bere slovenska maša. Izjemo dela

v tem oziru samo Lokva na Kras, to pa po zaslugi in blagodejnih reformah škofa Nagla. Ko je prišel Nagl o priliki kanonične vizitacije Lokvo, prepovedal je duhovniku, kakor tudi pevcem po služevati se slovensčine pr cerkvenih slovesnostih. Ker s pevci niso hoteli sprijazniti s to slovenskemu jeziku sovražno in iz golega slovanofobskega mišljenja izvirajočo novotarijo, prišlo je do tolikega nesporazumljenja, da je ljudstvo zahtevalo celo na javnem shodu, prirejenem v ta namen, da naj poje cerkveni pevci edino le slovensko, v sled česar je prišlo tako daleč, da v Lokvi nimajo več slovenske maše in je tudi letošnja Velikonoča niso imeli. To je sad latinizatorja. Škof Nagl se je še povsod izkazal kot najstrupenejšega zatiralca in izgajalca slovenskega jezika iz cerkve, kjerkoli je mogel. Ali naravnost prepoveduje slovensko petje po cerkvah, ali pa pošilja med Slovence in Hrvate svoje škofije zagrizene Italijane ali italijančice, ki z vso brezobzirnostjo delujejo v smislu svojega nadpastirja in vpeljujejo v cerkev latinski in laški jezik. In to bi naj bil Kristusov namestnik?

— **Klerikalna denunciacija.** Dosedanji tajnik okrajnega zastopa celjskega, g. Kušec, ima posestvo v rogaškem okraju, kjer je prijavil svojo kandidaturu dr. Korošec. Proti dr. Korošču se je v rogaškem okraju med kmeti razvilo mogočno gibanje in neodvisni kmetje v tem okraju so sklicali na Belo nedeljo shod, na katerem hočejo postaviti dr. Korošču protikandidata. Na ta shod so pošiljali vabila in so prosili tudi g. Kušca, naj nekaj teh vabil doloži svojim znancem. G. Kušec je ta vabila razposlal in je v to porabil dva ali tri ovitke okrajnega zastopa celjskega, ker baš takrat ni imel pri roki — bila je nedelja — drugih kuvertov. O tem je izvedel tudi dr. Korošec po svojih vohunih ter se brzojavno pritožil pri vladnem komisarju, ki vodi sedaj posle okrajnega zastopa celjskega, češ, da je Kušec na uradne stroške razpošiljal oklice zoper dr. Korošca. Na to denunciacijo je bil Kušec odpuščen iz službe in na njegovo mesto pride brez dvoma, kdor pozna razmere v Celju in komur je znano razpoloženje v krogih celjskih političnih uradnikov, nemškutar. A to je ljudem Koroščeve baže vseeno: raje nemčurja, makari protestanta, samo ne Slovence naprednega mišljenja! Klerikalci so si pač, kar se tiče denuncianstva in mlačnosti v narodnih stvarih, povsod enaki. In kakor se kaže, kopirajo sedaj štajerski klerikalci prav verno svoje kranjske bratce!

— **Na adresi okrajne finančne oblasti v Mariboru.** Iz Spod. Štajerja se nam piše: C. kr. okrajna finančna direkcija v Mariboru ima čudno navado, da plačilne naloge i. dr. slovenskim strankam dostavlja v nemščini, t. j. da se pri tem poslužuje nemških tiskovin, čeprav ji je na razpolago slovenskih! Dobro poznamo namero tega počenjanja! Gospodi je do tega, da bi s časom sploh spodrinila slovenske tiskovine, češ, da jih ni potreba. Slovenci pa zahtevamo, da se nam da, kar nam po pravici gre. Ne pustimo, da nas finančna okrajna oblast zapostavlja, prezirajoč našo narodnost! Naš denar plača toliko in je toliko vreden, kakor nemški. Kdaj se še Nemcem dostavljali plačilne naloge v slovensčini?! Česar Nalome ne mara, to z isto pravico tudi mi ne! — Vsak Slovenec dosledno ne sprejmi od finančne okr. direkcije v Mariboru odslej ničesar, kar ne ugaja njegovi opravičeni narodni zahtevi in opravičenosti! Osvestimo se vendar že enkrat tudi v malenkostih! Davkoplačevalci.

— **Vseh državnoborskih volilcev v političnem okraju Litija** je 6758. Volilni imeniki so razgrnjeni od 5. t. m. dalje.

— **Proti krivičnemu deložno-zbornemu volilnemu redu na Koroškem** se oglašajo občina za ob-

čino in sklepa protest. Zdaj so protestirale občine v Prvačini, Devinu in Slivnem na Krasu.

— **Infamno postopanje.** „Slovenec“ je zadnje dni priobčil vrsto motic, polnih infamnih očitaj in sumničenj. V „Slovenčevem“ uredništvu sedi in ima glavno besedo neki Terseglav, ki je tudi rezervni častnik. Dasi v, da so ona sumničenja in očitanja zgolj podla zavijanja, vendar jih da priobčiti v listu. To ni honetno, rezervnega častnika vredno, to je infamno postopanje! R. P.

— **Spovednica v službi politike.** V Kobaridu je znani Jakob Fon iz Kreda agitiral v spovednici za to, naj Kobaridci volijo onega kandidata, ki ga bo priporočalo odnotno katoliško izobraževalno društvo. Pa pravijo potem, da spovednica ne služi politiki!

— **Slovenska zmaga na Koroškem.** Pri občinskih volitvah na Glinjah na Koroškem so zmagali Slovenci v II. in III. razredu v kljub silnemu pritisku borovške nemškutarije.

— **Zaradi Ricmanj in staroslovenskega bogoslužja** se mudi tržaški škof dr. Nagl v Rimu ter ga sprejme papež v avdijenci.

— **Povišanje telefonskih pristojbin.** V prostorih dunajske trgovske zbornice je bil v sredo shod delegatov skoraj vseh avstrijskih trgovinskih in obrtnih zbornic. Pečal se je z odločbami trgovskega ministrstva glede poštinih, telegrafskih in telefonskih pristojbin. Po živahni debati je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija: Na Dunaju zastopane zbornice zahtevajo soglasno od trgovskega ministrstva, da umakne odločbe z dne 22. decembra 1906 glede poštinih, telegrafskih in telefonskih pristojbin, ker so te odločbe škodljive vsemu avstrijskemu trgovskemu svetu, in da s sodelovanjem trgovinskih in obrtnih zbornic določi nove tarifarične glavne temelje, ki bodo brezpogojno zagotavljali neoviran razvoj teh prometnih sredstev. To resolucijo je izročila posebna deputacija trgovinskemu ministru dr. Fortu, ki ji je za odgovoril, da njeni želji za zdaj ne more ustreči.

— **Železnica Idrija-Sv. Lucija.** Poroča se nam, da je konsorcij te železnice oddal izdelavo podrobnih načrtov trdki Stern & Haffner na Dunaju. Ta trdka začne poljska dela dne 15. t. m. in bode osebje trdke nadzoroval sam inženir Haffner. Ob enem z načrti za to progo naročil je tudi konsorcij izgotoviti alternativni načrt za progo Vrhnika-Žirovska dolina-Hotedrška ali Godovič in bode imenovana trdka tudi ta dela nemudoma pričela.

— **Imenovanje.** Upravni tajnik gozdarske in domenske direkcije v Gorici, Sebastijan Otič, je imenovan za upravnega svetnika.

— **Slovenska opera v Varaždinu.** Varaždinske „Naše pravice“ pišejo o gostovanju slovenskega opernega ensembela na varaždinskem gledališču tako le: „Ljubljanska opera se je odzvala vabilu našega dramskega društva, da priredi v Varaždinu nekaj umetniških večerov ter nam s tem napravila uslugo, ki je ne bomo tako lahko pozabili. A ne bomo je pozabili tem manj, ker je nas že prvi večer popolnoma osvojila, nudeč nam užitek, ki ga daje samo prava umetnost. Odkar je Zagreb izgubil opero, je vzbujala naše največje zanimanje opera dragih naših bratov Slovencev. Zavedamo se, da nam je najbližja, čutimo, da je ona poklicana izpolniti praznino, ki se je pojavila v našem prosvetnem življenju za odpravo zagrebške opere. Slovenska umetnost je sestra hrvatske umetnosti in kot taka ima nasproti nam Hrvatom dolžnost, da nas česke poseča v svrhu, da popolnoma ne ugasne v nas smisel za lepe in vzvišene ideale umetnosti. Ko smo torej slišali, da pride v Varaždin slovenska opera, smo se ne malo razveselili. Dosedaj smo jo poznali samo iz časopisov, a sedaj, eva, se je nam poudila prilika, da sami spoznamo in presodimo vrline, zbog katerih si je osvojila simpatije vseh ljubiteljev umetnosti. Veselili smo se njenega prihoda polni pričakovanja, da čujemo plemenite in divne zvoke mile nam slovenske govornice. Razglašen je repertoar samih klasičnih stvari in smelo trdimo, da ni vzbujalo ni eno

dosedanje gostovanje toliko zanimanja v Varaždinu. Prvi se je pel Verdijev „Trubadur“ in njegov diven uspeh dne 2. aprila 1907 bo z zlatimi črkami vpisan v anale domačega našega gledališča. G. J. Onufrednik, ki je nastopil v vlogi grofa Lune, je s svojim zvonkim in močnim baritonom prijetno iznenadil vsakogar. Vrh tega se je njegova krasna pojava mahoma pridobila simpatije naše publike, ki mu je opetovano ploskala in glasno izrekala svoje priznanje. Ga. M. Skalo, ki je pela Leonoro, je tako razvnela publiko, da se je jedva vzdržala dati duška svojemu navdušenju, poslušajoč divne nianse njenega glasa, ki je s svojo krepčino in sigurno višino prihajal v vsakem prizoru: Evo, to je prava umetnica. G. Betetto, ki smo ga slišali v vlogi Feranda, je nam s svojim petjem podal dokaj lep in ugodnih trenotkov, ki se jih bomo radi spominjali, ker je gosp. Betetto na potu, da zavzame v hramu umetnosti zelo krasno in odlično mesto. Ciganka pa, ki jo je pela gdč. M. Peršlova, — je bila zares prava senzacija. Poln in globok alt je s svojo zvonkostjo takoj sugeriral našemu občinstvu prepričanje, da je to poseben talent, ki bi ga bilo treba negovati s posebno pozornostjo, ker ji je zagotovljena lepa umetniška bodočnost. Ali je potrebno, da še posebej govorimo o g. Cammaroti? Ne! G. Cammarota je diven umetnik. Tudi gdč. V. Kočvarjeva, kakor tudi ves zbor so napravili najlepši vtisk na varaždinsko publiko. Svirlala je domača mestna godba, ki je pod izvrstnim vodstvom simpatičnega kapelnika ljubljanske opere g. H. Beniške mnogo pripomogla k sijajnemu uspehu prvega večera.“ — Intendanca slovenskega gledališča je prejela iz Varaždina to-le brzojavko: „Hrvatsko dramsko društvo srdačno čestita na velikom uspehu slovenske opere v Varaždinu. Prof. Milčetič.“

— **V večeršnjem uvodniku** bi se imel pasus „ta listič si upa primerjati Kregarja... z županom Hribarjem, ki dela 20 let v občinskem svetu“ glasiti takole: „... z županom Hribarjem, ki dela 25 let v občinskem svetu.“

— **Bismarck za reklamo.** Pred kratkim smo ožigosali krčmarja Berganta na Črnučah, ker ima v svoji gostilni Bismarckovo podobo. Krčmar pa se baha zdaj, da ima Bismarcka za reklamo! Tako spoštovanje ima mož do svojih slovenskih gostov in toliko narodno zavestnosti! La slučaj kaže, kakšna je narodna zavest v najbližji ljubljanski okolici, ki jo je klerikalizem do skrajnosti korumpiral.

— **Iz Domžal.** Za našo prepotrebno tovarnilnico nam je poslal rojak Gregor Porenta, bivajoč v Black Diamond, Wash. v severni Ameriki vsoto 16 dolarjev, nabranih med tem, kaj živčimi slovenskimi delavci. Ginjani po toliki poštovanosti, občudujemo zavednost svojih ameriških rojakov, ki tudi v hudi borbi za vsakdanji kruh niso pozabili, da jih je rodila slovenska mati. S toplo zahvalo potrjujemo prejem gorje vsote proseč, naj bi ta zgled naših vrlih ameriških delavcev bodril tudi slovensko občinstvo, da se ob vsaki priliki spomni našega društva ter ga podpira z denarnimi prispevki.

— **Napad.** V nedeljo zvečer je Ivan Skok iz Mengša napadel domačega krojača Ivana Gostiča in ga začel daviti. Vrgel ga je na tla in obdelaval s čevljem, da se ga je napadeni komaj ubranil. Gostič je dobil težke poškodbe.

— **Upravni odbor mestne hranilnice v Idriji** se je sledeče konstituiral: Dragotin Lapajne, posestnik in trgovec v Idriji, predsednik, Karel Svoboda, c. kr. rudniški svetnik njegov namestnik, župan Jos. Sepetavec, c. kr. kanclist, Fr. Vidic, posestnik in trgovec, Matej Kobal, c. kr. rud. paznik, Ivan Ferjančič, in Alojzij Uršič, posestnik in rudar ravnatelj, notar Alojzij Pegan, pravni konzulent, rudar Matija Seljak, gostilničar Fran Prelovec in ravnatelj Anton Kristan računski pregledovalci. Hranilnica prične poslovati z dnem 1. vel. travna letos.

— **Iz Delov nad Idrijo.** „Domoljub“ z dne 28. marca, oziroma gorski Lah se zaletava v našega kandidata g. Grudna. Omenjeni dopisnik se namreč boji, da bi ne bili zapeljani celo možje, ki mislijo voliti kandidata „S. L. S.“ Koliko je resnična trditev dopisnikova, da se g. Gruden ni zmenil dosti za blagor naše občine, je pokazal g. Lovre najjasneje sam na ta način, da je sam volil g. Grudna v občinski odbor, kar bi gotovo ne bil storil, ko bi bil g. Gruden tak, kakršnega slika sedaj v „Domoljubu.“ Da pa metlin prijatelj Gostinčar tudi ni tako ačen in marljiv, kot pisari g. Lah, je dokazal zopet sam s tem, da se je pri neki seji „Gorske posojilnice“ izrazil, da bode že Šuklje kot diplomat hodil v fraku in cilindru okrog ministrov mesto Gostinčarja ter mu pisal govore. Iz navedenega

je pač razvidno, kako misli g. Lah o Gostinčarju — in ta Lah je župnik na Gorah nad Idrijo. Po naših mislih bi g. Lah vsekakor boljše napravil, da pusti to neumno čestikanje v „Domoljub“, kajti to, kar dela on, se pravi — pljuvati sam sebi v skledo.

— **Iz Staroga trga pri Ložu.** V „Slovenca“ z dne 28. marca t. l. je omenil nekdo v poročilu o ognju u Vrhniki pri Starem trgu, da bi bilo potrebno v Starem trgu ustanoviti gasilno društvo. K temu moramo pripomniti, da je bilo gasilno društvo ustanovljeno že l. 1888 in je že pri nekaterem požaru uspešno delovalo. Obstoja torej že 19 let, kar je gotovo tudi piscu omenjenega članka dobro znano. Ali se hoče sedaj nenaket delati nevednega ali pa hoče društvo znova zopet žaliti, to naj nam blagohotno pojasni! Zakaj pa je v neki zadevi naslovil svoj dopis na gasilno društvo, ako ono ne bi obstajalo? Takrat je pa vendar vedel zanj. Na tak način se pravi je pač žalostno in pomilovanja vredno, da ne rečemo hujšega! Pričakujemo tudi od sl. uredništva resnično ljubčega „Slovenca“, da to lažljivo poročilo popravi ali pa dotičnega dopisnika k temu prisili, ker je po našem mnenju vedoma in z namenom neresnico poročal. — Več gasilcev.

— **Društvo državnih pomožnih uradnikov za okrožje Rudolfovo,** si je na svojem zadnjem obnem zboru volilo sledeči odbor: Adolf Grom prvemestnik; odborniki: Jos. Mehora, Karel Schmidt, Alojzij Strajner, Ignac Košak, Anton Novljan in Rudolf Knol. Društvo se jako krepko razvija, med drugimi gg. višjimi uradniki pristopil je kot podporni član tudi g. dr. Jak. Kaučič, predsednik novomeškega okrožnega sodišča. Razposlalo se je na vse drž. uradnike prošnje za pristop. Ker se osnuje abecedni imenik je želeli, da se oni gg., ki svojega pristopa še niso prijavili, to čim preje store. Znamke za odgovor ozir. prijavo so prošnjam priložene.

— **Nova parna opekarna v Žabji vasi pri Novem mestu.** Na posestvu graščaka g. Rudolfa Smola par sto korakov vzhodno od Žabje vasi poleg državne ceste se je zgradila nova tovarnica za opeko. Po sledovih izkopnin je soditi, da je morala stati na tem mestu že v najstarejši dobi opekarna; gotovo pa je, da je na tem prostoru tekla zibeljka prvih dolenskih izdelovalnic za opeko. Material je bil po strokovnjakih v Gradcu, Dunaju in Brnu preiskan ter izbornim spoznan. To novo industrijsko podjetje je v dobrih rokah družbe v kateri so gg. Rudolf Smola, graščak na Grabnu, H. Hočevar, tvorničar usnja in Josip Ogoreutz, trgovci v Novem mestu.

— **Župnik Oblak vzor krščanske ljubezni.** Nadučitelj in orgljavaec v St. Lovrencu ob Temenici, g. Franjo Potokar, je bil več mesecev na pljučah nevarno bolan. Ko je po dolgem času nekoliko okreval, mu ta božji namestnik ne pusti več v cerkvi orgljati in sicer radi tega, ker mu ne izroča velikonočnih spovednih listkov (!) in ker se v njegovem stanovanju „valja“ Slov. Narod Bolezen je g. Potokarju oropala ogromno denarja; zato čuti hudo izgubo, ki mu jo je povzročil zloglasni konsumar, saj nese orgljanje okoli 600 K na leto. Farani šentlovrenski! Kdo plačuje orgljava, ali vi ali oblastni župnik?

— **Ne verjemite klerikalnim listom.** „Domoljub“ je priobčil iz Šturji pri Ajdovščini vest, da se bodo tam v kratkem gradile kar tri tovarne in naj ljudje ne hodijo drugam iskat dela in zaslužka. Delo da se prične že s 1. aprilom. Lahkoverneži so verjeli tem besedam tako, da jih je prišlo več kar s prtljagami v Šturje. Kako so se pa začudili, ko so zvedeli, da jih je katoliški list „Domoljub“ nalogal, in da se v Šturjah ne gradi nobena tovarna. Tako ima „Domoljub“ svoje „bravce“ za norca!

— **Tovarne za antimon zgradi** neka nemška družba v Izlahah pri Zagorju. Trgovec Lambert Mally v Izlahah ji je že prodal svet zato. Tako nam Nemci prevzamejo vsako stvar, ker pri nas ne pride skoraj ničesar nato, da bi se lotil kakega velikega podjetja.

— **Učiteljstvo topliške šole pri Zagorju** priredi v nedeljo, dne 7. t. m. ob 5½. popoldne obiteljski večer. O potrebi večerov govori g. nadučitelj Fr. Kozjak. G. okrajni nadzornik Ludovik Stiasny bo predaval o potovanju v Pariz ter pojasnjeval svoj govor s skiptičnimi slikami.

— **Nemški stebri se podirajo.** Iz Celje se nam piše: V znanem hotelu „Stadt Wien“ vis-à-vis „Deutches Haus“ prirejajo sedaj veliko dvorano, ki je bila slednji čas zbirališče naše nemške „haute-volée“, v prodajalno, ki jo vzame v najem tukajšnji konfekcionar Fr. Koss. Predno se je še izizvajalo nemška „trutzburg“ otvorila, že se je porušila elit sobana celjske nemške noblesse. Prej „prunksaal“, zdaj pa —

kramarija! Podri se bode še marsikateri stebler v našem „strammdeutsche“-mestu, ki niti za svoj „Haus“ ne more dobiti — oštirja.

— **Maribor in Gradec v sovrastvu.** V mariborskem občinskem svetu je bila 3. t. m. viharna seja, ko se je govorilo o bodoči železniški Maribor-Zelen travnik, katero si Mariboržani tako zelo žele in za kar se posebno poganjajo od 1905. Razni govorniki so konstatirali, da deželni odbor nalašč noče nič delati za imenovanje železnice in da je ravno deželni odbor dr. Link tisti, ki se z vsemi močmi trudi, da onemogoči to železnico — ker se boji, da bi s njo bil Gradec kaj oškodovan Sovrastvu med Mariborom in Gradcem je torej v najlepšem cvetju. Sicer to sovrastvo že dolgo obstoja, a čimbolj se Maribor trudi, da bi se povzdignil in kolikor bolj ga Gradec zavira, toliko hujša nasprotnika sta si mesti. Pripomniti je treba k temu še, da v Mariboru vlada Schönererjeva stranka, v Gradcu pa nemška ljudska, vsled česar je razmerje seveda še napetjše.

— **Iz Godoviča** se nam piše: Dne 3. t. m. pričela je goreti hiša Štefana Pivka v Grižah, občina Godovič. V hiši se je nahajala tudi vinska klet ravno tega, ki je velik trgovec z vinom. Okoli 6. ure popoldne se je pričelo naenkrat kaditi iz hiše, nakar je švignil velik ognjen stolp iz strehe, ki je bila s slamo krita. Na novo ustanovljeno domače gasilno društvo je ta dan pokazalo, kako potrebna je bila njegova ustanovitev. Tekom pol ure potem, ko je izbruhnil požar, je že bilo na licu mesta in se z načelnikom neustrašeno lotilo gašenja ognja. Ker ni bilo v bližini vode, bi tudi brigalna, katere društvo se nima, ne mogla uspešno delovati. Zato je ukazal načelnik metati sneg, katerega je bilo še veliko pri roki, v požar, kar se je pokazalo kot jako pripravo gasilno sredstvo. Dobro je bilo, da je bila stavba prtilična in tesno pri hribu, zato je bilo metanje snega uspešno. Klet je imela lesen strop, ker je bil prej ondi hlev. Ogenj se je polastil alkoholnih pijač, zato je visoko švigal plamen. V kleti je bilo okoli 100 hl vina, katero je pa vse zgorelo, razun enega sodčka 25 litrov, ki so ga rešili. Drugi pa trdijo, da je bil ukraden. Zgorelo je popolnoma vse. Ker je pričelo znotraj goreti, hiša pa je bila prazna in zaklenjena, torej se splošno sodi, da je nastal požar vsled fosforiciranja trhlenih brun v kleti. Škoda znaša 5000 K, katere bo z zavarovalnico le deloma pokrita.

— **Nemškutarska posojilnica v Sevnici.** Je žalostno poginila. Sožalje tistim zasleplencem, ki so verjeli nemški gospodi in se pošteno urezali! Vsi ljene nemškutarske zadruge ginejo druga za drugo, kar je popolnoma naravno in prav, saj nimajo in ne morejo imeti v čisto slovenskih krajih življenjskih pogojev.

— **Sirov nemški poštni uradnik.** Poštni uradnik v Ptujju Grüneis, je na ptujski pošti dejal slovenskim kmetom, kakor poročajo stajerski listi, „windische Schafe“ (slovenske ovce). Taka sirovost in predrznost je vendar že preveč in docela opravičena je zahteva ptujskih Slovencev, da se ta Grüneis odstrani od tam. Proti takim ljudem je treba vedno z vso odločnostjo in brez pardona nastopati!

— **Sumljiva bolezen.** V četrtek, 4. t. m. bi se bil moral vršiti v Ptujju shod obč. volilcev, na katerem shodu bi se naj Ornig pral. Shod se pa ni vršil, ker je Ornig — zbolel. Nekako sumljiva je ta bolezen!

— **Moška in ženska podružnica za Maribor in okolice** družbe sv. Cirila in Metoda imate prihodnji četrtek, 11. t. m., svoj letošnji občni zbor z običajnim sporedom v restavraciji mariborskega „Narodnega doma“ točno ob 8. zvečer. Pričakovati je obilne udeležbe iz vseh slojev narodnega občinstva.

— **Požar** je uničil v torek posestnikoma Alojziju Toplaku in Francu Kranjcu na Polensaku pri Ptujju hišna in gospodarska poslopja. Zažgali so otroci!

— **Nesreče pri velikonočnem streljanju.** Na stajerskem je navada, da se velikonočne praznike strelja z možnarji, pištolami in samokresi. Pri tem se zgodi veliko nesreč. Posebno letos se od vseh strani poroča o njih. Danes se poroča o teh-le: 22letni delavec Franc Stropnik iz Višnje vasi je bil ranjen na levi roki, da mu jo bodo morali pri laktu odrezati. Istotako je hudo ranjen 41letni tesar Anton Šturm iz Velike Pirešice. Oba so prepeljala v celjsko bolnišnico. — V Mariboru je hotel streljati 16letni mehanski učenec I. Hrastrnik iz plinove cevi; cev se je razpočila in fant je izgubil na desni roki dva prsta. — 15letni fant Matevž Tement iz Orehove vasi pri Slivnici je dobil cel naboj možnarja v nogo. — Viničarju Koprčiču od sv. Martina pod Mariborom se je pri streljanju razpočila pištola v desni roki in mu jo hudo ranila. — Radi neprevidnega streljanja

so pogorela vsa poslopja vinskega trgovca Fischerederja v Jeruzalemu pri Ormožu. Posestnik trpi veliko škodo.

— **Ponorejeni bankovci** po 20 kren krožijo v občini Artiče pri Brežicah. Njih barva je preveč rdeča, sicer so pa prav dobro izdelani.

— **Mrtvega se našli** blizu Miklaudevega dvora na Spod. Koroškem upokojenega glavnega davkarja A. Michnerja iz Beljaka. Ni še dogumno, ali je postal žrtev hudodelstva ali pa je umrl naravne smrti.

— **Sumljiva straža.** Orožniki v Grabstajnu na Koroškem so ovadili poveljstvu 17. polka vojaka Jos. Zalika in Fr. Klančka, ki sta bila na straži v Pockerah ter sta pri tem zakrivila nevarno grožnjo, zlorabo orožja in tatvino ure. Preiskava bo dokazala, ali je ovadba tudi utemeljena.

— **Na Koroškem je vse mogoče!** V Borovljah na Koroškem je učitelj učenca 2. razreda na ušesu tako poškodoval, da je moral oče z njim k zdravniku in naznaniti vso stvar sodišču. Na podlagi zdravniškega spričevala in poizvedovanja orožništva se je vršila pri sodišču v Šmohorju kazenska obravnava. Zdravnik je ukazal očetu, naj fant ostane doma, dokler se rana na ušesu ne zaceli. Deček je ostal res 8 dni doma, učitelj je pa ovadil zaradi zamude šole njegovega očeta, ki je bil obsojen na 4 K globe ali na 12 ur zapora! Kaj takega še nismo slišali nikoli! Na Koroškem je pač vse mogoče!

— **Značilna razsodba za 20. stoletje.** Pred okrožnim sodiščem v Gorici je bil 4. t. m. obsojen M. Radić iz Tržiča na 10 dni zapora, ker je ob priliki neke demonstracije pijan zaklical: „Abasso il clero!“ (Doli z duhovništvom!) Kaj bi se bilo zgodilo s Slovenci, ki so ob priliki otvoritve bobinjske železnice klicali: Proč z Derschatto! — če bi bili prišli v roke temu sodnemu dvoru?!

— **Slovenska odvetniška pisarna v Korminu.** Odvetnik g. dr. Treo iz Gorice je otvoril podružnico svoje odvetniške pisarne v Korminu.

— **Kamenit most čez Sočo** bodo najbrž napravili v Gradišču, kjer stoji dandanes lesen. S tem bo mesto Gradišče v prometnem oziru gotovo mnogo pridobilo.

— **Pod voz je prišel Jakob Bramc** v Gručenci na Gorškem; kolesa so mu strla roko in ga poškodovala na glavi.

— **Dobro znamenje.** V moški kaznilnici v Gradiški so zaprti večji hudo delci, večinoma iz slovenskih dežel. Dočim pa je bilo zadnja leta v kaznilnici še povprečno po 350 kazencev, jih je sedaj le 237.

— **Nesreča v kamnolomu.** 64letni Gašper Sorč v kamnolomu v Nabrežini je prišel preblizu žagi, katere zobje so ga silno razmesarili po levi roki in nogi.

— **Zastupila se je** v Trstu 20letna šivilja Ida Košut s karbolovo kislino, vendar so jo še rešili pri življenju.

— **Črne ošpice** so se pojavile v Trstu v družini prtljagarja južne železnice Forstnerja. Obolela je vsa družina.

— **Nagla smrt.** Železniški čuvaj 47letni Josip Zele iz Trsta je na Reki padel na tla in izdihnil. Zadel ga je kap.

— **Električna železnica Matulje-Lovran.** Ustanovni občni zbor akcijske družbe za ožkotirno električno železnico Matulje-Lovran se je vršil te dni na Dunaju. Akcijski kapital obstoja iz 2.200.000 K v prijoritetah in 650.000 K v osnovnih akcijah.

— **Nesreča na železnici.** Pod Borštom v Istri se je 2. t. m. pri poštenem vlaku, ki gre iz Trsta ob 4. uri pop., odtrgal en voz. Potniki so prestrašeni skakali iz voz in se nekateri tudi precej poškodovali.

— **Nenavaden jubilej.** Poveljnik ogrsko-hrvatskega brzparnika „Gö-döllö“, kapitan Tomaz Prosen, je obhajal te dni jubilej tisoče vožnje na progi Reka-Kotor.

— **Prodaja Trsatkega grada.** Znameniti grad Trsat, nekdanj last slavnih Lastkapanov, je na prodaj. Sedanja lastnica, grofovska rodina Nugent, se za grad silno malo zmeni, zato je ta v razpadu in skrajni čas je, da pride v druge roke. Pred kratkim je bila odredjena sodna prodaja grada na javni dražbi. Hrvatska deželna vlada hoče grad kupiti, zato je poslala svojega zastopnika, da bi ga zdražbal. Ker je pa neki „strohmann“ lastnice gual ceno vedno višje, je bila dražba odgodena. Kadar se bo vršila nova dražba, bo kupila grad najbrž hrvatska dež. vlada, kar je od vsega srca želeli, da se ohrani Hrvatoma ta dragocenost, ki je tako velikanskega pomena za hrvatsko preteklost.

— **Ustrelil se je** v Zagrebu 52letni Ivan Lepušič, nekdanj trgovec, pred svojo smrtjo pa majhen trgovec. Pred kratkim mu je umrla žena in od takrat je bil ves izpremenjen.

— **Ker je nenadoma oslepel,** si je v Selcih pri Zagrebu z britvijo

preziral vrat 38letni Martin Lukič. 24 dni je še živel v silnih mukah, potem pa umrl.

Cigan ubil cigana. V Petrinji na Hrvaškem so cigani nekemu trgovcu ukradli uro. Zaradi teje prišlo pozneje do prepira med bratrančema Joškom in Miškom Zomanom. V sledečem boju je Miško Joška udaril s kolcem po glavi, da se je na mestu zgrudil in umrl. Ko so neshi Joška pokopavali, se je jokalo Miško za svojim bratrancem, ki je bil od mladih nog najboljši njegov prijatelj. Da, tudi cigani so ljudje in tudi oni imajo sroce.

Svarilo pred izseljevanjem v Argentino. Kdor se hoče v Argentini kot poljedelec preživljati, to lahko kot lastnik, ali pa najemnik zemljišča stori, ali pa, da kot poljedelski delavec pri kakem posestniku dela, ali pa da vzame v najem tuje zemljišče z vsem delavskim (poljedelskim) orodjem vred proti temu, da se zaveže oddajati lastniku polovico od pridelanega (Halbpacht). Pogodbe, s katerimi se prevzamejo zemljišča v pol-najem (Halbpacht), se sklepajo običajno za dobo 2 do treh let in navadno za čisto novo nedotaknjeno zemljo. Vendar so take pogodbe ugodne le za najemnike, kateri imajo rodbine. Pomajkanje poljedelskih delavcev v Argentini ni tako veliko, kakor bi bilo z ozirom na zemljo, za poljedelstvo pripravno, pričakovati. To je pa v zvezi z dejstvom, da je v Argentini uporaba strojev zelo razširjena. Večje povpraševanje po delavcih nastane le v času žetve, t. j. v času od decembra do konca marca. V seziji, ki je takorekoč mrtva za poljedelstvo, t. j. v času od julija do konca novembra, pa vsak posestnik večino svojih delavcev opusti. To potrebo delavcev za časa žetve znajo posebno laški in španski delavci izkoristiti, ker se leto za leto samo za ta čas v Argentino izseljujejo. Povprečni letni zaslužek kmetkega delavca je že razmeroma dober; tak delavec dobi približno 3 K na dan poleg prostega stanovanja in hrane, mora pa vendar s tem računati, da ne bo celo leto delal. Samski delavci morejo le v redkih slučajih v službo stopiti. Splošno je poljedelskim delavcem, posebno onim, kateri niso zmogni španskega, laškega ali nemškega jezika nujno odsvetovati, da se v Argentino izselijo. Kdor name-rava zemljo samostojno obdelavati, mora isto ali kupiti, ali pa v najem vzeti in sicer od države, ali pa od posameznikov. Kupiti, ali pa v najem vzeti in sicer od države, pa malemu kolonistu ni mogoče. Kapital, katerega more izseljenec v svrhu zakupa ali nakupa s seboj prinesiti, mora biti v razmerju s zemljo (25-100 hektarov na 5000-1500 K), ako pa hoče postati najemnik, zadostuje 3000-7000 kron. Izseljenci te vrste imajo še največ upov v Argentini. Seveda je pa potreba vendarle previdnosti. Ne more se namreč dovolj priporočati, da naj se pač takoj po prihodu ne misli že na nakupovanje zemlje ali pa najem. Izseljenec se mora marveč najprej natančno poučiti o kraju, na katerem se namerava naseliti in pridobiti si izkušnje na ta način, da eno ali dve leti pri kakem posestniku dela. Izseljniki z malim premoženjem naj bi se naseljevali le v okoliših že obdelanih krajev. V tem oziru bi prišlo posebno v poštev provincije Buenos-Aires in Santa-Fe, nekateri deli provincie Entre Rios in Kordoba ter teritoriji Panama-Central in Rio-negro. Čisto napaka je, ako se izseljenci v posameznih skupinah v oddaljenih krajih naselijo, ker potem ne morejo svojih pridelkov naprej prodati. Za rokodelce in dninarje je izseljevanje v Argentino neugodno. Delavskih moči ne primanjkuje, posebno v mestih ne. Tu posebno vpliva velika konkurenca na majhne plače, dočim so stanovanja in živila jako draga. Zaslužek zadostuje komaj v pokritje navadnih življenjskih potrebščin; kaj prihraniti si je pa nemogoče. Posebno velja to že za glavno mesto Buenos-Aires. Tukaj mora čisto prost človek, ako se noče zadolžiti, na dan 6 K zaslužiti. Stevilo brezposelnih znaša pri prebivalstvu 1.000.000 ljudi 3000. Zunaj glavnega mesta v provincijah, upajo lahko, da dobe delo še najbolj oni rokodelci, katerih obrt je v zvezi s poljedelstvom, kakor kovači, mehaniki za poljedelske stroje, mizarji, tesarji, kleparji itd. pa tudi ti samo za časa žetve. Dninar more v provinciji zaslužiti na dan 4-6 K brez hrane in stanovanja. Tudi tem izseljencem je neznanje jezika velika ovira, tudi ti naj bi, če ne španskega, vsaj laško ali nemško razumeli. Za nepremoženo ali jezika nezmožno inteligenco, kakor za inženjerje, elektrotehniko, kemike, bivše častnike, dijakke, učitelje, zdravnike, juriste itd. Argentini ni dežela, kjer bi se jim kazalo naseliti; drugače seveda, če imajo, ko se naselijo, že pogodbo sklenjeno. Mladi trgovci (pomolniki), kateri so nekaj jezikov zmogni, dalje korespondence in knjigovodstva, imajo lahko upanje, da dobe po par mese-

cih skromno službico. Draginja v mestih je pa naravnost tudi za te izseljnike zelo občutna. Splošno pa bodi slednjič vsem izseljencem pripomnjeno, da v Argentini varstvo premoženja in osebe, kakor tudi pravna pomoč ni taka, da bi odgovarjala tozadevnim opravičenim zahtevam. To je sporočilo o. kr. ministrstva za notranje zadeve z razpisom z dne 19. svečana 1907 št. 437.

Tridesetletnica dijaške in ljudske kuhinje. Sicer je to društvo pred petimi leti praznovalo svojo 25letnico, a vzlic temu ne more nihče ugovarjati, da praznuje svojo 30letnico. Že zaradi tega ne, ker dobe dijak pri taki priliki jako dobro kosilo, kakor ga nimajo dostikrat. Tudi je sicer upati, da letos ne bo ne prilogov, ki bi se potem leta in leta valjali pod streho, ne komite-tischev, komite-potic, komite-vina in komite-smok, nego da bo prišlo vse dijakom pod zobe.

Čemu so oblastvene odredbe? Prihaja nam sledeča pritožba: V smislu določil deželnega zakonika iz leta 1870. je izdal mestni magistrat jeseni in meseca februarja letos razglas, da imajo posestniki sadnih vrtov in drugih zemljišč datido 15. marca oziroma 15. aprila, jeseni pa do 15. novembra, očistiti drevje, grmovje in seči gosenice, ličinke, zapredkov drevju škodljivih mrčesov, jih uničiti in veje ter grmovje posekati in sežgati. Za to odredbo se pa nekateri malomarni gospodarji prav nič ne brigajo! Če greš na Karlovsko ali Poljansko cesto in k vilam ob Elizabetni cesti, vidiš na ondutih vrtilah sadno drevje polno goseničnih gnezd in zapredkov na vejah. Kaj pomaga, če eden ali drug posestnik snaži svoje drevje, če mu pa trije sosede nič ne store, in se spomladi s tega drevja razležejo njih gosenice na vse kraje na drevje! Taki malomarnosti naj bi magistrat stopil radikalno na prste in dal ali na račun teh gospodarjev sam vrtove očistiti, ali pa naj jih v smislu določil deželnega zakonika z občutnimi globami kaznuje! Odredbe so za to, da se — izvršujejo!

Delavsko gibanje. Iz Furlanije in z Goriskega je došlo zadnje dni v Ljubljano nekaj nad 80 zidarjev in težakov.

Svarilo pred izseljevanjem v Bahijo v Braziliji. O. kr. ministrstvo za notranje zadeve je z razpisom z dne 4. marca t. l. št. 6208 sledeče sporočilo: Država Bahija ni taka, kamor bi bilo izseljevanje v večjem številu mogoče. Razmere za izseljevanje se utegnejo izboljšati šele potem, kadar bo projektovano železniško omrežje izvršeno in se izpeljejo nove ceste v sredino dežele. Poljedelcem, kateri nimajo nič ali le malo premoženja se mora brezpogojno odsvetovati, da se v državo Bahijo izselijo, ker manjkajo predpogoji, kateri bi kolonistom omogočili ustvariti si eksistenco, da bi mogli shajati, marveč morajo toliko pretrpeti, da jim upade pogum. Izmed rokodelcev in mehanikov jih dobi le omejeno število dovolj opravila, seveda le v mestih, posebno v Bahiji sami, tako, da se lahko prežive, če imajo nekoliko kapitala, so spretni v svojem obrtu, močne narave, nekoliko portugalskega jezika zmogni in niso vdani pijaci. Najpotrebnejša živila so splošno cenena, evropskega blaga je pa razmeroma drago. Dosedaj je jako malo Avstrijcev tamkaj naseljenih.

V znamenju alkohola. Včeraj se ga je bil delavec Fran Cerar iz Olševka nekoliko preveč nasakal, naka je začel po Kopitarjevih ulicah razsajati in nadlegovati pasante tako dolgo, da je prišel mož postaviti in preveselega Cerarja odvedel v zapor. Tudi delavec Hribar se ga je bil toliko nabral, da je začel v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah brez vsakega povoda pretepavati čletnega gostilničarjevega sinčka. Ko se je pa gostilničar za svojega otroka potegnil in hotel Hribarja postaviti pod kopal, se je ta spustil še v tega in mu raztrgal suknjič. Slednjič je tudi tega ljubez-nivega gosta vzel v zavetje stražnik.

Tatvine. G. Jožefu Bošnjaku čiju je bil predsinočnjem z dvorišča ukraden od konjske uprege 10 kron vreden jermen. — Nekemu knjigovodju so bili ukradeni 14 K vredni štiflet, nekemu drugemu pa še Veliki teden moder, svilnat dežnik z rujavo krivo palico, vreden 8 K.

Nepošten vajenec. Včeraj je policija prijela nekega trgovskega vajenca, ki je svojemu gospodarju kradel in razdaljal blago kakor tudi denar, katerega je jemal v blaginji in ga potem lahkomišljeno zapravljaj, kar mu ga je pa ostalo, ga je pa dal v hranilnico. Nepoštenjakoviča so izročili o. kr. deželnemu sodišču.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 18 Hrvatov, nazaj je pa prišlo 18 Slovencev. V Hrb je šlo 14 Hrvatov, v Bischofshofen 30 Sloven-

cev, v Novo mesto 35, na Spodnje Avstrijsko pa 800 Lahov.

Izgubljene in najdene reči. Delavec Ivan Novak je izgubil črno delarnico, v kateri je imel 30 K denarja. — Neka dama je izgubila sivoredčast plet.

Ljubljanska društvena godba priredi danes zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8 uri. Vstop prost. — Jutri zvečer se vrši v hotelu „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8 uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Delovanje mestne posredovalnice za delo in stanovanje. Mestni trg št. 27, telefon št. 99. Od 2. do 4. aprila je dela iskalo 15 moških in 37 ženskih službenecov. Delo je bilo ponudeno 14 moškim in 34 ženskim službenecem. — V 25 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 4. marca je došlo 719 delojemalcev in 802 delodajalca. V 446 slučajih se je delo sprejelo. — Delo dobe takoj moški: 1 mizar, 1 vrtnar, 2 vrtna delavca, 4 trgovski slugi, 3 gostilniški slugi, 2 delavca, 2 graščinska kočijaža, 3 vozniki pive, 16 konjskih hlapcev, 3 kmetijski hlapci. Ženske: 1 šivilja, 4 natakarike, 15 gostilniških deklic, 2 graščinski kuharici, 1 orožniška kuharica, 3 boljše kuharice, 20 deklic za vsako delo, 9 deklic k otrokom, 4 postrežnice, 4 kmetijske deklice. — Dela iščejo: moški: 1 knjigovodja, 1 pisar, 1 strojar, 1 kurilec, več pisarniških slug, 2 graščinska slugi, 1 oženjen majar; ženske: 1 otroška vrtnarica, več računajočih natakarike, 1 kavarinška blagajničarka, več prodajal raznih strok, 2 blagajničarki, 1 trafikantinja, 2 gospodinj in razni drugi posli. — Oddati je razna stanovanja in več meblovanih mesečnih sob. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“. V službo se sprejmejo: 2 poslovođa, 3 knjigovodji in korespondenti, 1 kontorist, 9 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika speerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 1 pomočnik železninske stroke, 1 pomočnik modne in galanterijske stroke, 1 prodajalka, 5 učencev. — Službe iščejo: 3 knjigovodji in korespondenti, 2 kontorista, 12 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki speerijske stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 2 pomočnika železninske stroke, 10 kontoristinj, 4 blagajničarke, 4 prodajalke. — Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Jugoslovanske vesti. „Slovenski Jug“ v Belgradu. Na vprašanje, priobčeno v listu pretekli teden, da-li je „Slovenski Jug“ v Belgradu prenehal izhajati, nam je poslalo uredništvo „Slovenskega Juga“ to-le pojasnilo: „Čast nam je sporočiti Vam, da že mesec dni ni izšel „Slovenski Jug“. Vzrok temu so v prvi vrsti tiskovne težkoče, a tudi finančialne. Hoteli smo izvesti neke tehnične reforme v listu in zapletli smo se v konflikt s tiskarno, ki je zahtevala od nas toliko, kolikor mi v obče ne moremo plačati; tiskar ni hotel niti po stari pogodbi tiskati lista in tako je nastala pavza v izhajanju lista. Iz tega lahko razvidite, zakaj ne dobivate „Slovenskega Juga“. Mi smo napravili vse korake, da „Slovenski Jug“ čim preje izide. Vendar pa se bodemo izdali prihodnje številke preje, dokler ne zagotovimo stalnega in rednega izhajanja „Slovenskega Juga“. Prosimo Vas, da priobčite to pojasnilo v svojem cenjenem listu in sprejmete uverenje našega spoštovanja. Uredništvo „Slovenskega Juga“ v Belgradu.“

Najnovejša novica. Vest o razpustu hrvaškega sabora se z merodajne strani zanika.

Ne poljubljati mrtvecev. V Koburgu je umrla tovarnarjeva žena Keller, ker je poljubila svojega mrtvega otroka ter se pri tem nalezla mrtvaškega strupa.

— Strašna drama. V Aleksandropolju je živel brezposelni mornar Kompetinc pri svoji omoženi sestri. Ker ga je sestra končno odslavila, umoril je njo, njenega moža in njuna dva otroka. Sosedje so na vpitje prihiteli na pomoč, a morilec je tudi izmed teh zaklal enega moža in dve ženski, potem pa se je obesil.

Nov milijonar. Srečni človek, ki je zadel glavni dobiček milanske razstavne loterije, je 36 let stari elektrotehnik Gustav Spemann, doma v švicarskem kantonu Curih. Oženjen ni, laže so mu že posiveli, postave je velikanske in melanholične. Neki časnikar je govoril z novopečenim milijonarjem. Pripoveduje mi o prvem dnevu, ki ste ga preživeli kot milijon-

nar. — „Nič lažje!“ je odgovoril ta smehljaj v francoščini. „V petek, ko sem brskal po listnici, sta mi padli iz nje dve srečki milanske razstavne loterije. Ko sem ju ugledal, prosil sem blagajnika električnega podjetja, naj mi pove potegnjene številke.“ — „Zakaj niste preje pogledali v seznam potegnutih števk?“ — „Ko so došli časopisi s seznamki, sem jih porinil na stran, ker nisem imel časa. Ko mi je blagajnik zaklical: Zadel ste glavni dobiček, ne vem, kaj sem občutil. Delam še naprej in ne morem živeti brez dela.“ — „Ali bodele pozneje še delali?“ — „Rad bi, toda očitati bi mi, da sem zblaznel. Naložil bom denar v kako podjetje, kajti v mojih letih je težko izpremeniti stare navade.“ — Spemann je podaril 20.000 frankov milanskim ubožcem in bode dobro preskrbel tudi otroka, ki je potegnil njegovo srečko.

Srečen natak. Znano je, da je francoski cesar Napoleon I. rad zahajal preoblečen med ljudstvo, da bi slišal, kaj se govori o njem in njegovem vladanju. Na takih sprehodih ga je spremljal dvorni maršal in njegov zaupnik general Durve. Nekega dne sta šla v neko gostilno in naročila zajtrk. Ali ko je bilo treba plačati, sta bila oba v nepriliki, ker nista imela v žepu niti novčiča. General Durve je prosil gostilničarko, da ju počaka za znesek 15 frankov, ali gostilničarka ni hotela ničesar slišati o tem: Napoleon in Durve sta se pogledala: Ali naj zaradi 14 frankov izdasta svoj stan? Iz te neprilike ju je rešil neki natak, ki je plačal dolžnih 15 frankov, rekši, da je prepričan, da mu gosta, čeravno ju ne pozna, povrne ta znesek. Uro pozneje je prišel v gostilno general Durve in vprašal gospodinj, koliko da ceni vso gostilnico. Ona se mu je sprva smejala, ali ko je resno vprašal za ceno, je odgovorila: 30.000 frankov, in niti solda več ali manj. Durve je vzel iz žepa 30.000 frankov ter jih izročil gostilničarki, gostilnica pa je daroval natakarku, ki je zaupal neznanima mu gostoma. „A kdo je bil oni človek?“ „Cesar“, je odvrnil Durve ter odšel iz gostilne.

Poprava zob ženam sultana. Mulley Abdul Aziza. Mrs. Frank Browne Bostwickova iz Plainfielda v New Jersey ima veliko zaupanje v svojega moža in naravno tudi v marokanskega sultana. Dr. Bostwick je povsem New Jersey znan zobozdravnik in o njem je tudi marokanski sultan izvedel ter ga povabil na svoj dvor v Fez, da popravi zobove ženam v sultanovem harem. Zdravnikova žena ga bo spremlja v Gibraltar in tam čakala, da izvrši svoje delo. Marokanski sultan Bulle Abdul Aziz ima mnogo žen, ki so vse mlade, tako da imajo mnogo zob. Dr. Bostwick bo imel dela najmanj za mesec dni. Ves ta čas bo on sultanov gost. Se-li bode držal poželjivosti haremskih dam, je naravno veliko vprašanje, vendar se pa njegova žena tega ne boji.

Moral li soproj soprogi plačati obleko? Senat budimpeštanskega prizivnega sodišča je nedavno rešil priziv, v katerem se je šlo za žensko obleko. Rešitev priziva bo gotovo ugajala mnogim možem, katerih soproge imajo, glede obleke pretirane zahteve. Krojač Ivan Kovacs je tožil trgovskega potovalnega agenta A. H. in njegovo ženo pri okrajnem sodišču, da mu plačata vsoto 380 K za obleko, ki jo je Kovacs napravil in izročil ženi trgovskega potovalnega agenta. Na razpravo je bil pozvan samo soproj, ker se je bilamed tem soproga od njega ločila in je ni bilo možno nikjer dobiti. Toženec je izjavil, da je njegova žena to obleko sama naročila in da jo mora tudi sama plačati. On ni tako premožen, da bi zamogel kupovati svoji ženi tako dragocene obleke. Tekom razprave se je dokazalo, da zasluži H. na leto 5000 do 6000 K. Vendar je okrajni sodnik odbil tožbo tožitelja z razlozbo, da je soproj za obleko, ki jo njegova žena kupuje, odgovoren samo, ako mora žena to obleko na vsak način imeti z ozirom na družabni položaj in denarno okolnost. Ker pa obleka v znesku 380 K pri letnem dohodku 5000 do 6000 K preokračuje potrebu mero v oblačenju, je ni dolžan soproj plačati. Ker je krojač proti tej obsodbi vložil priziv, razpravljalo je o tem prizivno sodišče ter potrdilo razsodbo okrajnega sodišča.

Kako je postala cenzura. Nekdaj je živel kralj, ki je ljubil svoj narod iz vse duše in vse moči in ki je strastno čital časopise. Vznemirjale in jezile so ga večne pritožbe o nepravilni upravi države. Pozval je k sebi ministra in mu rekel: „Vedno čitam po časopisu silne pritožbe radi slabe državne uprave. Jaz ljubim svoj narod in hočem, da je srečen; takih tožba počem več čitati, ne slišati, drugače izgubite vsi — mojo naklonjenost in milost.“ Minister se je priklonil in zamišljen odšel, ne vede, kako ukreniti, da se stvar ublaži. Ko je tako zamišljen korakal preko dvorišča svoje palače, je pretepavalo par

ljudi enega izmed njegovih sužnjev: radi nekega malenkostnega pregreška. Prdo je padel bič; udarec za udarcem: je razmesarjal že krvavo telo nesrečnika, a njegov obvonil glas se je razlegal naokoli. To bolestan vpitje je motilo ministrovo ženo, katere je v svoji sobi čitala pikanten roman. Vsa nevoljna je kriknila: „O, ti moj ljubi Bog! Moji živi, moji živi!“ — Kako možno, da ta človek tako kriči! Nič več ne morem poslušati tega zvermskega za-ijanja in tuljenja!“ Strežnik se je ponižno priklonil in nesrečnemu sužnju — zamašil usta. Zamolkli glasovi mučenika so se slišali, dokler se ni onesvečen zgrudil na zemljo. Minister, to videč, se je zadovoljno udaril ob čelo, se zasmejal, ker je iz tega žalostnega prizora porabil praktičen nauk. Šel je na ministrstvo in ustanovil — cenzuro. In od takrat ona silna moč „rdečega svinčnika!“

Vera in snaga. Pri negovanju telesa so mnogo odločevale vere. Nekatero vero so bile negovanje telesa posebno naklonjene. Tako je Luther priporočal mnogo prežibanja kot posebno sredstvo, da si človek olajša duševni bol, a razen tega je učil, da gimnastika izravna naše mislice, daje telesu gibčnost in spretneost. Židovska in mohamedanska vera tudi predpisujeta mnogo kopanja in umivanja. Nasprotno pa je katoliška vera vsako negovanje telesa zamačevala, češ, da je kaj takega nedostojnost, „napram samemu sebi“. Pri kopanju, masaži, žotiranju itd. se mora ženska slečiti, kar je vera smatrala za nedostojno in grešno. Nune in menihi so celo kaznovali, ako so se kopali. Sv. Nežo so slavili posebno zato, ker se iz zgoli pobožnosti ni nikoli kopala, in sv. Anton je slovel posebno zaradi tega, ker si ni nikoli umival nog.

Arabske številke. Izredna napredek naše prosvete je gotovo dejstvo, da se je obširne in neprirodne rimske številke zamenjalo z arabskimi, in zato je nemale splošne važnosti vprašanje, kdaj, da so te številke prišle v Evropi v rabo. V kolikor prihajajo v poštev napisi, se zna za arabske številke že v 15. stoletju, dočim so se pojavile na Angleškem v 16. stoletju. V rokopisih je dalje časa veljalo leto 1355 kakor najzgodnje; iz tega leta je bila že davno znana uporaba arabskih števil. Vendar je že Sir James Picton pokazal, da se v londonskem Record Office nahaja račun iz leta 1325, na katerem je ta datum vpisal neki italijanski trgovec z arabskimi številkami. V vseučilišni knjižnici v Cambridgeu je celo latinski prevod neke astronomične razprave iz leta 1276, v kateri so popolnoma dobro uporabljene arabske številke. Ne zgodnje datum je najti v velikem delu o zakladih vatikanske palače, ki je je priobčil papež liev XIII. in ki kaže na nekem predmetu iz slonove kosti arabski datum 1247. Toda najstarejše spričevalo tvori vendarle neka rezenska kronika, ki jo hranijo v monakovski državni knjižnici, o kateri se sodi, da je sestavljena med letoma 1167. in 1174. V tej kroniki se v prvi v Evropi, kolikor je doslej znano, rabijo arabske številke. Vidi se torej, da so se le polagoma uvajale v Evropo.

Mrtvec je nagovoril pogreb-nika. Ko je v Lockportu pri New Yorku pogrebni pričenjal balzamirati truplo profesionalnega biciklista Willis Mackey Halla, in ga prišel pripravljati za pogreb, se je dozdveni mrtvec na mrtvaškem odru dozedel in prišel pogrebnika psovati. Slednji je vsled strahu skoraj okamenel. Vendar se je pa Hall pri psovanju, tako izmučil in razburil, da je takoj na to padel nazaj na oder. Ko ga je potem zdravnik dr. Ferdinand Kiffinger preiskal, je izjavil, da sedaj ni več dvoma, da bi Hall ne bil definitivno mrtve. Hall je zbolel pred dvema tednoma. Zdravniki so dejali, da ima legar. Od dne do dne je postal slabši, dokler ni vprvič umrl. Že pred njegovo pravo smrtjo je zdravnik izdelal mrtvaški list.

Bik kot hišni čuvaj. V Killingsworthu je velik bik vdove Stenardove mirno užival svojo hrano, dočim je vdova blizu hleva nekaj delala, ko sta se jej približala dva potepuha. „Je li stari doma?“ vprašal je en potepuh, čigar nos je bil tako rdeč, kakor vdvoina ruta, katero je imela za vratom. „Jaz nimam starega in sem sama.“ je odvrnila vdova. „Izborno, pojdite v hišo in prinesite nama kaj za jesti in tudi za piti!“ je ukazal potepuh. „Dobro!“ dejala je vdova, „samo počakajte, da opravim bika. Nato je odvezala veliko žival in potepuha videč, da jima preti nevarnost, sta bežala, kolikor so ju nesle noge, dočim jima je izpuščen bik z vso hitrostjo sledil. Bik je najpreje dohitel potepuha z rdečim nosom in med tem, ko je siromak kričal na vse pretege, ga je bik vrgel z vso močjo v deset korakov oddaljen kup snega, ki je bil k sreči mehak. Bik je potem zasledoval drugega potepuha, ki je tekel kakor srna. Pri plotu ga

je srečno dohitel in ga s tako močjo vrge preko plank, da je v zraku napravil trikratni saltomortale in odletel na sosedovo polje. Potepuha namreč nista vedela, da je vdova, ki je brez moškega varstva, vzgojila bika in da je ona edina oseba v vsej okolici, katera se mu upa bližati. Napram njej je bik tako krotak in vljuden, kakor jagnje. Potepuh z rdečim nosom je tako poškovčan, da so ga morali prepeljati v bolnico v Vew Haven.

*** Kralj Edvard — pipar.** Kadilec pip se lahko tolažijo, da niso nemoderni starokopiteži, zakaj tudi angleški kralj Edvard, ki je glede mode merodajna oseba, kadi pipo. Nikjer se ne čuti tako srečnega kakor doma v nepriljubljenem krogu, kjer more udobno kaditi svojo pipo. Kraljeva pipa je velika in preprosta, brez vsakršnega nakitja. Javno se seveda s pipo ne pokaže. „Nikoli še niso videli katerega vladarja s pipo v ustih, zato se tudi jaz moram zadovoljiti pred občinstvom s smokko,“ je rekel nekdo kralj Edvard. Vendar pa jemlje tudi na oficijalna potovanja vedno pipo s seboj. Tudi na zadnjem njegovem potovanju v Pariz ga je spremljala, toda ostati je morala zaprta. Kakor hitro pa je prispel kralj v Biatzior ter se udomačil v svojem domu, morala je takoj priti pipa na dan. Kralj je pri tej priliki izjavil: „Priznavam, da je zame veliko pomankanje, ako nimam pipe v roki, in le nered se ločim od nje.“

*** Konec sveta.** Italijanski zvezdoznanec Matteucci je nedavno prerokoval konec sveta, ker krene neki komet s svojega tira. K temu prerokovanju dela Flamaron razne zanimive hipoteze. Ako trči komet ob našo zemljo z brzino 92.750 milj v uri, uniči vso našo zemljo, zbrise s površja naše zemlje prebivalstvo, a zemlja se spremeni v ognjenik. Močje pa se zgodi tudi, da se komet ne zadene ob zemljo, temuč nam le medpotoma popije dušik. V tem slučaju bi ne dosegli velike spremembe. Brez dušika bi se čutili v začetku ljudje prav živahne, krepke in srečne. Nikomur bi ne prišlo na misel, delati kaj slabega, ne bilo bi več na svetu strasti, zavisti, ljubosumnosti, mržnje, prepitov, pretefov itd. Vse bi prevladovalo veliko veselje, in tudi debeluhari, ki se sedaj komaj premikajo, bi potem lahko poskakovali, vse bi prepevalo, vse se smejalo. Končno bi to veliko veselje in neprestano plesanje ljudi pomorilo. Ako pa komet v isti mah, ko izpije dušik, užge tudi kisik, ne bodo imeli ljudje niti časa za jokanje. Užgale se bodo hipoma hiše, gozdovi, zemlja in vode. Vsled tega se bo začela kuhati in puhteti voda, ki je v notranjosti zemlje, a ker ne bo para imela izhoda, se zemlja razpoči na milijone kosov. Gorje bojazljivcem!

*** Idila iz madžarske uprave.** Kakor v Avstriji, tako ima tudi na Ogrskem pestno privilegij, opravljati v avtonomnih korporacijah nastne službe, ako tudi nima najmanjše usposobljenosti za to. Tako je dobil pred osmimi leti propadli graščak M. d. pl. Földvay v službo arhivarja pri sedmograškem komitatu Kis-Küküllő z letno plačo 2840 K. Ker pa je bil mož za službo popolnoma nesposoben in tudi prelen, zato mu je komitatna oblast dovolila, da si najame naslednika. In dobil je revnega pisarja, ki opravlja to arhivarsko kot postranski posel za letnih 120 K. dočim vleče ostalih 2720 K. še vedno pl. Földvay, ki opravlja drugo službo graščakovega oskrbnika za letno plačo 2000 K.

*** Trdovraten častnikar.** Madžarski častnikar Fenyes je napisal proti nekaterim poslanecem več ostrih član- kov ter je bil vsled tega obsojen v štirimesečno ječo. Apeliral je na vrhovno sodišče, ki pa je obsojdo potrdilo. Fenyes je nato prošil za odgoditev nastopa kazni, da si oždravi živce, kar pa se mu je tudi odreklo. Takoj je brzojavil pravosodnemu ministru ter ga prošil za odgoditev in minister je naročil, naj se mu dovoli odgoditev za 14 dni. Fenyes pa je izjavil, da mu je tak rok prekratek ter hotel takoj nastopiti kazni. Ali sedaj mu sodišče ni dovolilo nastopiti pred 14 dnevi, a ker Fenyes ni hotel zapustiti zapora, morali so ga sodni sluge vreči iz ječe.

*** Puranova osveta.** Devetletni deček Joe Pailey v Middletown, Conn. v Ameriki je obiskal svojega strica, kapitana Dan Wrighta, na njegovi farmi, kjer redi s tric veliko številu puranov. Ta mu je pokazal vse purane. Pri tem je Joe pričel dražiti velikega, 40 funtov težkega purana imenom Tom, ki je star tri leta. Purana je to nad vse vježilo. Predno je zamogel Joe bežati, ga je puran s peroti podrl na tla, skočil nanj ter ga pričel kljuvati po obrazu, da je bil kmalu ves krvav.

*** Ženska — mornar.** Na ameriški vojni ladji „Vermond“ je več mesecev služila neka deklica za mornarja. Vpisana je bila na ime John Wilkinson, in ker so jo smatrali za

lepega, čednega dečka, nastavili so jo v častniški kuhinji. Ko je vojna ladja nedavno priplula v Boston, šel se je navidezni mornar na skritem kraju kopat, a zalotil ga je neki tovarš, ter videl, da je lepa deklica. Kaj jo je napotilo, da se je izdala za mornarja, noče povedati. Iščili so jo pristaniški oblasti.

*** Grozovita nesreča** se je pripetila v Kaliforniji na železniški progi New Orleans - San Francisco. Vlak je vozil s naglico 40 milj v uri ter je vsled tega zdrknil s tira. 26 oseb je obležalo mrtvih, nad 100 je bilo hude ranjenih. Ubiti so večinoma Italijani.

*** Panamski prekop.** Pri kopanju Panamskega kanala je uposlenih povprečno 31.000 delavcev. Preden bo prekop gotov, treba bo vžidati 110 milijonov kubičnih metrov zemlje. Najhujše delo bo pri mestu Culabre. Tam bo treba kopati 95 čevljev globoko, da se doseže normalna višina z ostalim kanalom. Prvo leto je bilo izkopano le 912.000 kubičnih metrov zemlje in kamenja. Sedaj se je številu delavcev pomnožilo, da se izkoplje povprečno v mesecu pol milijona kubičnih metrov zemlje. Kopanje pri Calubri bo trajalo celih sedem let, pri Golumu pa osem let. Potemtakem Severna Amerika še dolgo ne bo rešena „rumenih nevarnosti“.

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“. Vsebinska aprilskega zvezka: 1. Pavel Groselj: Crescendo. 2. Dr. Ivan Tavčar: Izza kongresa. 3. Vladimir Levstik: Zrno. 4. Vladimir Levstik: V Babilonu svobode. 5. Kristina: Ob Adriji. 6. Ivan Cankar: Zenitba kancelista Jareba. 7. Dr. Jos. Tomišek: Iz učenega in neučnega Berlina. 8. Vladimir Levstik: Kazak Semjon. 9. Etbin Kristan: Vitez Ivan. 10. Vojeslav Molč: Pa in Sulejka. 11. L. Pintar: Satura. 12. M. Gaspari: Ornamenti. 13. Fr. Strnad: Strup. 14. Književne novosti. Rado Murnik: Znanici. — Janeza Trdine zbrani spisi. — Dr. Ivan Merhar: Ivan Cankar: Martin Kačur. — Dr. Jos. Tomišek: Zabavna knjižnica „Slov. Matice“. — Dr. Ivan Prijatelj: Prevodi iz svetovne književnosti. III. L. N. Tolstoj: „Moč teme“. — Dr. Fran Ilesič: Zenon Kuzelja: Ogrski kralj Matija Korvin v slovan- ski ustni književnosti. Razbor moti- vov, zvezanosti z njegovim imenom. — Joza Ivakič: Književni rad Josipa Kozarca. 15. Splošni pregled. „Delo“. — Prvo poročilo o delovanju „Deželne zveze za pospeševanje tuj- skega prometa na Kranjskem“. — Knjižnica rajn. Iv. Vesela. — Opom- nja uredništva.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 6. aprila. Maloruska deputacija, ki je prišla na Dunaj v zadevi maloruskega vseučilišča, se je v posebni brzojavki zahvalila pesniku Björenstjerne Björensonu za njegov energični in postrtovalni nastop za pravice maloruskega naroda. Danes popoldne je deputacija sprejel cesar v posebni avdienci.

Dunaj 6. aprila. Danes ob štirih je imel ministrski svet sejo, na kateri so se razpravljala nagodbena vprašanja.

Brno 6. aprila. V Hraščicah na Moravskem je tamkajšnji kaplan na prižnici strastno agitiral v zadevi volitev. Ljudstvo je nato proti kaplanu vpri- zorilo demonstracijo in je ostantativno odšlo iz cer- kve. Enaka demonstracija se je vprizorila tudi v Ovjesu. Med kmet- skim prebivalstvom se širi giba- nje, da bi se pohajanje cer- kva ustavilo vse dotlej, dokler duhovniki ne prene- hajo s politično gonjo in agitacijo na prižnicah in spovednicah.

Linc 6. aprila. Go ori se, da pride nemški cesar Viljem na letovišče v Hall, kjer je baje že najel neko vilo za stanovanje; govori se tudi, da se tukaj se- stane s cesarjem Fran Josipom.

Zagreb 6. aprila. Odbor stranke prava je imel sejo, na kateri je razpravljal o namerava- nem potovanju hrvatskih rezolu- cionarskih poslancev v Dalmacijo. Z ozirom na napade v starčevi- čanskih in v raznih inozemskih listih, češ, da se to potovanje pri-

redi samo v svrhu agitacije v pri- log rezolucionskim državnozbor- skim kandidatom v Dalmaciji, je odbor sklenil, potovanje od- goditi za poznejši čas. Re- zolucionski hrvatski po- slanci, katerim se pridruži tudi več uglednih madjar- skih politikov, napravijo izlet v Dalmacijo šele po končanih državnozbornih volitvah na Avstrijskem.

Budimpešta 6. aprila. Hrvat- ski minister pl. Josipovich na- merava v najkrajšem času od- stopiti radi nesporazuma s hrv. koalicijsko vlado. Govori se, da bo na njegovo mesto imenovan grof Teodor Batthyary, ki je dasi Madjar, vendar zelo priljub- len pri Hrvatih. Z zanesljive strani se ta vest odločno dementuje ter se naglašja, da je samo ob sebi umljivo, da mora naslednik Josipovich v biti le Hrvat.

Budimpešta 6. aprila. Neka- teri zagrebški listi so priobčili vest, da bo hrvatski sabor raz- puščen. Te vesti so brez vsake podlage, zlasti v tem oziru, kakor da bi na razpust delovala skupna vlada.

Rim 6. aprila. Vatikan name- merava izdati belo knjigo, v kateri se priobčijo razni spisi, ti- doči se afere bivšega papeževnega nuncijsa v Parizu Montagni- nija.

London 6. aprila. Na potu na Angleško se nahaja japon- ska komisija, ki ima nalogo naročiti pri neki angleški trdnji ogromno oklopnico, kakršna se dosedaj še ni gradila. Njen da- placma bo znašal 21.000 ton in bo stala 60 milijonov kron.

Gospodarstvo.

— **Zivnostenská banka pro Čechy a Moravu** zvišuje ravnokar svojo delniško glavnico z emisijo 25.000 novih delnic za 5.000.000.— K. kron, s čimer se bo dosedanja del- niška glavnica zvišala od 25.000.000.— na 30.000.000.— kron. Za nove delnice se kaže toplo zanimanje in smatramo že sedaj za gotovo, da bo dosegla subskripcija velik uspeh. To dejstvo je razumljivo, saj razpo- laga banka v tem času z nad 7.000.000.— kron rezervnega fonda in se njene kupčije razvijajo na trdni podlagi, kakor to dokazujejo stabi- lizovana dividenda in rastoči dobički banke. Emisijski kurz (K 235.—) se sme z ozirom na zdatne rezerve banke nasproti današnjemu kurzu starih delnic (okoli K 244.—) smatrati za cenenega. Subskripcija neha 10. aprila. Natančnejši pogoji subskripcije so na- vedeni v inseratnem delu današnjega lista.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem fran- ceskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevma- tično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštne povzetji razpošilja to mazilo leka- rnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrecno zahteval MOLL-ov prepatat, sa- znanovan z varnostno znamko in podpi- som.

Priznana sredstvo proti kašlju. Opozarjamo častite bralce na „Herbabinjev podfosforno kislino apnenno železnati sirup“. Ta sirup za prsi, ki ga je že od 37 let veliko najznamenitejših zdravnikov izkusilo in pri- poročilo, ustavlja kašelj in razkrajja slez kakor tudi vzbuja tek in prebavljaje; ker vsbuje železo in fosforno apnenne soli, po- spešuje vrhu tega tvoritev krvi in kosti. Herbabinjev apnenno kislino sirup se radi svo- jega prijetnega okusa jako rad uživa, celo najšibkejši otroci ga izvrstno prenesajo; izdeluje se le v dr. Hellmannovi lekarni „zur Barmherzigkeit“ na Dunaju VII, dobi se ga pav vseh večjih lekarnah.

FRANC JOŽEFOVA
grobna voda.
Izvrstno odvajalno sredstvo.

Zahtevajte
ilustrovan cenik
podjetja za žarnice
„Ideal“
Hugo Fellak
DUNAJ, VI. Wallgasse 34.
Cena, lepa svetiloba brez inštalacije in
nevarnosti, Poraba 1 1/4 kr. na uro. 9911 93

Velik dobiček pomenja za vsako praktično gospodinjstvo, če rabi samo čistilni ekstrakt Globus firme Fritz Schulz jun. deln. družba v Lipskem, Hebu in Linkolnu pri New Yorku. Vsakoletna razpošiljava okoli 70 milijonov škatljic čistilnega ekstrakta Globus potrjuje, kako visoko naklonjenost in zaslužno vsestransko pozornost uživa to kovinsko čistilo in stalna raba po milijoni- nih gospodinjstvih, v skoro vsakem obratu, pri vsjakih, pri železnih in transportnih družbah itd. najbolj dokazuje, da je resni- čno odlično dobroto. Čistilni ekstrakt Glo- bus izdelujejo s skrbno natančnostjo iz najboljših surovin, zlasti iz neburške kre- menove krede Globus, ki se v tako nedo- sežni dobroti dobiva samo v lastnih rudni- kih deln. družbe Fritz Schulz jun. in tam- kaj v parnih izpiralnicah z najnovjšimi stroji pripravljajo do največje finosti. Ravno ta material daje čistilnemu ekstraktu Globus čistilno moč, ne da bi se kovine količjak pri- jele. Čistilni ekstrakt Globus je najboljši za snaženje vsega kovinskega blaga iz zlata, srebra, niklja, bakra, medij itd. in daje hitro in brez truda lep dolgotrajen blek. Nima škod-ljivih sestavin, ne praska in ne maže kakor čis-tilna pomada ter ima veliko prednost pred tekočimi kovinskimi čistilnimi preparati, ker čisti temeljiteje nego ti in je tudi mnogo cenejši, ker se ga manj porabi. Mnogo čez 500 milijonov škatljic čistilnega ekstrak- ta Globus je izza njegove iznajdbe že našlo pot po vsem dobrem svetu; to mora govoriti za njegovo brezprimerno priljublje- nost. Zato se lahko po pravici čistilni ek- strakt Globus označuje za najboljši kovin- sko čistilo sveta, kar tudi opravičuje pri- znane mu odlike — na svetovni razstavi v St. Louisu 1904 „grand prix“, na dežel- ni razstavi v Norimberku 1906 „zlato državno medaljo“ — in to mu tudi zanaprej zagotavlja priboreno prvo mesto. Tako kovinsko čistilo seveda ponarejajo v množicah. Varujte se jih in zahtevajte izrec- no čistilni ekstrakt Globus deln. družbe Fritz Schulz jun., v škatljicah z varstveno znamko „Globus“ v rdečem pasu.

Oblastveno varovano!

Edino pristen je
Thieryjev balzam
za zeleno varstveno znamko z
num. 12 majhnih ali 6 dvo-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim
založkom K 6.—

Thieryjevo centifolijsko
mazilo
za vse, še tako stare rane,
vnetja, poškodbe itd. 2 lončka
K 3.60. Pošilja se samo po
povzetju ali denar naprej.
Te dve domaći zdravili ste
kot najboljši splošno
znani in staroslovni.

Naslavila naj se na
lekarnarja A. Thiery v Pre-
gradi pri Rogaschi Slatinu.
Zaloga po skoro vseh leka-
rnah. Knjižice s tisočimi izvirnih
zdravilnih pisem zastoj in
poštne prosto.

129—13

Proti zobobolu in gnilobi zob
Izborno deluje dobro znana
antiseptična
Melusine ustna in
zobna voda
ki utrdi dlesno in odstranjuje
neprijetno sapo iz ust.
1 steklenica z navodom 1 K.
Bi gorodnemu gospodu M. Levstiku,
lekarnarju v Ljubljani.

Vaša izborna Melusine ustna in zobna
voda je najboljšo sredstvo zoper zobobol,
odstranjuje neprijetno sapo iz ust in je
neprekosljiv pripomoček proti gnilobi
zob, zato jo vsakemu najtopleje pripo-
ročam. Obenem pa prosim, pošljite še
3 steklenice Melusine ustne in zobne vo-
de. Dovolim, da to javno ostanite, ker
je res hvalno vredno.

Leopold Gangl, mestni tajnik.
Metlika, 24. aprila 1906.
Dež lekarna Mil. Leusteka
v Ljubljani, Resljova cesta št. 1
vlog. novozarjajenega Fran Jožefovega
12—14

Izšla je knjiga
Kralj Matjaž.
Povest iz protestantskih časov na Kranjskem.
(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)
Lična brošura obsega 363 strani ter
obdeluje v zanimivi povesti kmeti-
ski punt na Vrhniki in okolici ter napad na sa-
mostan krutih menihov v Biatzi.
Cena 1 K, s poštino 1 K 20 vln.
Dobi se edino pri
L. Schwentnerju, knjigarju
v Ljubljani, Prešernove ulice.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Slovenski dijaki iz Kočevja gg. Franc
Povše IV. gimn. L. S. in D. K. III. gimn. r.
K 140. Srčna hvala! Ziveli!

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vjudno va-
bimo na novo naročbo, stare gospode
naročnike pa, katerim je potekla koncem
meseca naročnina, prosimo, da jo o
pravem času ponovno, da pošiljanje ne
preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:
Vse leto .. K 24.— | Četrt leta .. K 6.—
Pol leta .. „ 12.— | En mesec .. „ 2.—

V upravištvu prejemam na mesec K 1.90.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:

Vse leto .. K 25.— | Četrt leta .. K 6.50

Pol leta .. „ 13.— | En mesec .. „ 2.30

Za Nemčijo vse leto 28 K. Za Ameriko

in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnevom,

a hkratu se mora poslati tudi naročnina,

drugače se ne oziroma na dotično na-
ročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno

dan zadnjega plačila naročnine.

— List se ustavlja 10. dan po potekli

naročnini brez oziroma vsakemu, kdor je

na vplačilo o pravem času.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dne borze 6. aprila 1907.

Mališinski papirji	Dinar	Blag
10% majhna renta	98.70	98.99
10% srebrna renta	100.05	100.25
10% avstr. krona renta	98.75	99.55
10% zlata	117.10	117.80
10% ogrska krona renta	94.85	94.55
10% zlata	112.80	112.50
10% posojilje dež. Kranjske	98.50	99.50
10% posojilje mesta Spiljet	104.50	101.50
10% Zadar	99.85	100.85
10% bos.-herc. železniško		
posojilje 1902	99.50	100.50
10% deška dež. banka k. o.	99.75	100.75
10% avstr. pos. za žel. p. o.	99.10	99.60

10% zast. pisma gal. dež.	100.—	100.75
10% pešt. kom. k. o. z	106.—	107.—
10% 10% pr.	106.—	107.—
10% zast. pisma innerst.	100.—	101.—
10% hranilnice	100.—	100.50
10% zast. pisma ogr. konz.	100.—	100.20
10% dež. hranilnice	100.—	100.20
10% o. p. o. ogr. hip. ban.	100.—	100.20
10% obl. ogr. lokalnih ž.	100.—	100.20
10% obl. češke ind. banke	100.—	101.—
10% prtor. lok. želez. Trai-		
poroč	99.90	
10% prior. deželjskih žel.	99.75	99.75
10% prior. juž. žel. kup. 1/2	304.05	308.05
10% avstr. pos. za žel. p. o.	99.50	100.25

10% Deželne	152.1	154.10
10% od 1. 1890	258.—	264.—
10% od 1. 1894	148.25	150.25
10% od 1. 1894	265.—	275.—
10% od 1. 1894	272.75	282.75
10% od 1. 1894	248.—	258.—
10% od 1. 1894	9.—	107.—
10% od 1. 1894	181.75	182.75
10% od 1. 1894	21.50	23.50
10% od 1. 1894	436.—	446.—
10% od 1. 1894	80.—	90.—
10% od 1. 1894	88.—	96.—
10% od 1. 1894	55.—	63.50
10% od 1. 1894	45.75	47.75
10% od 1. 1894	26.90	28.90
10% od 1. 1894	58.—	65.—
10% od 1. 1894	84.50	90.50
10% od 1. 1894	482.—	492.—

10% Deželne	149.25	150.25
10% Državne železnice	667.—	668.—
10% Avstr.-ogr. banke dež.	1772.—	782.—
10% Avstr. kreditne banke	679.75	680.75
10% Ogrske	777.50	778.50
10% Živnostenske	243.—	254.—
10% Premogokop v Mostu (Biatzi)	722.—	727.—
10% Apilenske mentan	604.75	605.75
10% Prške žel. ind. dr.	2579.—	2589.—
10% Rima-Muravji	554.25	555.25
10% Trboveljske proz. družbe	273.—	274.—
10% Avstr. orožne tov. družbe	542.—	546.—
10% Deželne steklene družbe	142.—	145.—

10% Varnost.		
10% br. ožala	11.96	11.40
10% br. ožala	19.14	19.16
10% br. ožala	35.48	35.55
10% br. ožala	34.12	24.18
10% br. ožala	117.80	118.—
10% br. ožala	95.35	95.65
10% br. ožala	2.62	2.63
10% br. ožala	4.84	5.—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. aprila 1907.

Pšenica	na april	na	50 kg K	7.91
10% „	oktober	„	80 „	8.20
10% „	april	„	80 „	6.50
10% „	mai	„	80 „	8.86
10% „	julij	„	80 „	5.48
10% „	april	„	80 „	7.75

Metlika.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 64.3. Srednji srečni tlak 750.0 mm.

Mesec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebes
5. 9. av.	725.2	65	al. svah.	oblačno	
6. 7. aj.	724.0	74	al. svahod	dež	
7. 3. pop.	724.9	75	al. jug	dež	

Srednja večerajna temperatura: 6.6° nor-
male: 7.7° — Padavina v mm 6.6.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena mati, oziroma hči in sestra, gospa

Franciška Pregelj

vdova po strojevodu c. kr. drž. žel.

danes ob polu 8. uri zjutraj, po daljši, mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere, v starosti 39 let mirno preminula.

Pogreb drage nepozabne rajne se vrši v ponedeljek, dne 8. aprila ob polu 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Spodnji Šiški št. 155 na pokopališče k Sv. Križu.

Posmrtna maše se bodo služile v več cerkvah 1175.

Bodi ji blag spomin.

Spod. Šiška, 6. aprila 1907.

Žalujoči otroci.

Izšla je knjiga

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupretokem času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je jako zanimiva ter izoburo opisuje dogodke neke koristke iz za časa Mondheimovega gledališkega ravnanstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani

Prešernove ulice.

Samo pristna

goriška

in različna vina

se točijo najceneje

v 203-14

Goriškem vinotoču

Ljubljana

Stari trg 13.

Vid Bratovž

Sv. Jakoba nabrežje 25

priporoča cenj. občinstvu iz mest in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam

206-14

svojo veliko zalogo raznovrstnega

pohištva po najnižjih cenah.

Trgovski potnik

35 let star, oženjen, vešč slovenščine, nemščine in italijanščine, išče službo osobito za Notranjsko in Primorsko, kjer je dobro poznan. — Ponudbe pod „500“ glavna pošta, Trst. 1123-3

Prav lep, pravi 1177

bernhardinec

eno leto star, se proda v Keldorovskih ulicah št. 7 v Ljubljani.

Skoraj popolnoma nov, malo rabljen

klavir

(Piano)

se po nizki ceni proda pri Franji Jenko, Kolizej št. 9. 1170-1

Urnega

ekspedienta in fakturista

išče tvornica blizu Ljubljane. Samo taki, ki so poslovali že v kaki večji trgovini, izvemli manufakturno stroko, ki govore slovensko in nemško, naj pošiljajo ponudbe pod „tvornica 1172“ na upravištvo „Slov. Naroda“. 1172-1

Stara dobro opeljana

trgovina

z mešanim blagom v Kranju

nasproti stolne cerkve se pod ugodnimi pogoji s 1. majem ozir. s 1. avgustom odda. Prostorna prodajalnica, pripravno skladišče itd. Ravnotam je v I. nadstr. tudi lepo stanovanje. 1166-1

Ponudbe na gospo: **Irmo Lang** v Ljubljani, Stari trg št. 30.

V restavraciji „pri Levu“ na Marije Terezije cesti vsako nedeljo

ples.

Začetek ob 4. uri popoldne. Vstop prost.

Vsak dan sveže bavarsko pivo v sodih.

K obilni udeležbi vabi

1164-1 **Beti Kos.**

Ženitna

ponudba.

Deželni upravni uradnik višjega čina iz odlič. uradniške rodbine, 43 let star, vdovec z dvema otrokoma po 7 in 5 let starima, bi se čimprej rad oženil z imovito gospodično ali vdovo brez otrok v starosti ne čez 40 let. 1165-1

Resne ponudbe s fotografijo in točno označbo dote naj se pošiljajo pod šifro „S. S.“ pošte restantne Pakrac na Krvaškem. Diskrecija zadržana.

organist

ki je tudi izurjen v pisarniški stroki, želi vstopiti v kako pisarno.

Pismene ponudbe pod „služba“ na upravn. „Slov. Naroda“. 1114-3

Resna ženitna ponudba.

Zelo ugodna prilika za izobražene gospode (ne izpod 40 let), ki bi se hoteli priženiti na deželo. 1176-1

Odgovarjalo se bode samo na dopise s polnim podpisom, naslovljene: „Jelena“, upravištvo „Slov. Naroda“ v Ljubljani.

Slavnemu občinstvu si usojam naznaniti, da 3 jutrišnjim dnevom otvorim na novo

gostilno

v svoji hiši

na Selu šte. 35

ter se vsemu občinstvu priporočam za obilni obisk, zagotavlja vsem postreži z dobrimi vini in jedili.

Reležim z velespoštovanjem

J. Oražem.

Prostovoljna prodaja.

V konkurzno maso **Josipa Morauca**, trgovca v Novem mestu glasom inventarnega zapisnika c. kr. okrožnega sodišča z dne 31. januarja 1907 S 1/7 inventirano in sodno na 12.447 K 16 vin. cenjeno razno trgovsko manufakturno blago, sejmarški voz, dve veliki šipi, nekaj stelaž, pudelj, nekaj pohištva in še ne izterjane terjatve v znesku okoli 2300 K se proda vsled sklepa upniškega odbora onemu, ki največ ponudi pod sledečimi pogoji:

- 1) Konkurnza masa ne prevzame jamstva za natančnost mer blaga in ne za resničnost, izterljivost terjatev.
- 2) Vsak ponudnik je takoj vezan na svojo ponudbo in mora ostati v besedi do 10. maja t. l.; čez 8 dni po dobljenem obvestilu o sprejeti ponudbi pa plačati v roke podpisane upravnik vso ponudbeno ceno.
- 3) Upniški odbor si pridržuje pravico, da presodi ponudbe, jih sprejme ali odkloni. Odbor je tudi opravičen, ako ne dobi zadostne ponudbe, prodajo vkup opustiti in sam na drobno razprodati.

Ponudbe naj se pošljejo podpisane upravniku konkurzne mase, ki tudi daje natančnejša pojasnila.

V Novem mestu, 3. aprila 1907.

1169-1

Dr. Slanc

advokat v Novem mestu, upravnik konkurzne mase Jos. Morauca.

L. Schwentner

knjigotržec

v Ljubljani, Prešernove ulice št. 3.

Naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve brane spise, potem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvonca“ in vse one knjige, katere so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI., broširan à 50 kr., elegantno vezan à 1 gld.
Posamezne številke „Ljubljanskega Zvonca“ po 30 kr.
Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.
Zbirka zakonov. II. Kas. pravni red, vezan à 2 gld. 80 kr.
Karlikovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan à 50 kr.
Dr. Nevešek do: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.
A. Škerbec: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.
Turgenev: Otet in sinovi. Roman, broširan à 50 kr.
Štiri novele, broš. à 20 kr.
Benet-Třebizsky: Blodno dušo. Roman, broširan à 70 kr.

Lefebvre: Pariz v Ameriki, broširan à 50 kr.
Stat nominis nabra: Osnikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.
Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broširano à 15 kr.
Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.
— **Razne pripovedke**, broširane à 40 kr.
— **Dve povesti**, broš. à 25 kr.
Theuriet: Undina. Povest, broš. à 30 kr.
A. Trstenjak: Slovensko gledališče, broširan izvod à 1 gld.
Jarčič: Lestki, broš. à 15 kr.
— **Gregorčičevim kritikom**, broš. à 30 kr.
Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Po znižani ceni priporočam: **Fran Kocbek, Pregovori**, prilike in reki. Prej 50 kr., sedaj samo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Mlinar

za štulje mleti se takoj sprejme pri Avgust Terpinu v Kamniku. 1168-1

Učenca

sprejme za tapetniško in dekor. obrt

Ivan Černe 1174-1

tapetnik in zastopnik I. kranjske mizararske zadruge v št. Vldu, Dunajska cesta šte. 18.

Poštni urad Medija-Izlake (Gallenegg) pri Zagorju

išče

poštno upraviteljico.

Nastop takoj. 1178-1

Dr. IVO ŠORLI

„Pot za razpotjem“

je najzanimivejši slovenski roman sedanjosti.

Cena vezani knjigi 3 krone

Založila: 1885-12

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Knjiga se dobi tudi v vsaki večji bukvarni.

2 sobi

s pripadki se oddasta za maj. — Tam se tudi dobi pohištvo. 1160

Kongresni trg št. 3/II.

Krojaškega pomočnika

išče za trajno delo

JOŽEF PERNE

krojaški mojster v Trzinu, Gor. 1162-2

Spretna

šivilja in učenka

se takoj sprejmeta. 1170-3

Modni atelje Šetino

Wolfve ulice 5.

Bukove prage

(čvelerje)

skupuje v velikih množinah do konca marca 1908 po sledeči meri:

2'60 m x 24 cm x 14 cm

Jos. Samsa,

parna žaga v II. Bistrici.

Uradno dovoljena

že 15 let obstoječa

najstarejša ljubljanska

posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodne ulice št. 6 - 1065

išče nujno:

trafikantino za glavno zalogo zunaj, dobro stalno mesto; blagajničarko za težnino tukaj; 2 boni za Ljubljano k 1-2 otrokoma; več kuharic, tudi kot pomoč za Ljubljano in zunaj poleg hišne ali sluge; plačilno natakarico za poletno mesto, poplona samostojno, izvrsten zaslužek; jutranji računski natakar za zunaj, dobra biša itd. itd. Vestna in kolikor možno hitro postrežba zagotovljena. Zunanji dopisom je priložiti znamko za odgovor.

Meščanski hotel „Lloyd“

Jutri, dne 7. aprila t. l.

koncert

Društvene godbe za člane.

Nečlani plačajo 40 vinarjev.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

K mnogobrojnemu obisku vabi

Karel Tausen, restavrat.

1171

Hotel „UNION“. Toči se pivo iz monakovske dvorne pivovarne. (Münchner Hofbräu.)

1179

K drema dečkoma se išče
gospodična
ki bi pomagala tudi v gospodinjstvu.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Dva krojaška pomočnika
vajena dela za prodajalno, se sprej-
meta v roku 8 dni.
Fran Sitar
Ljubljana, Kolodvorske ulice 35.

Lepo meblirana
mesečna soba
s posebnim vhodom, se takoj odda.
Kje, — pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Orehe, suhe gobe,
kumno, oves
ter sploh vse deželne pridelke kupuje
Anton Kolenc v Celju.

Šivilje
se takoj sprejmejo.
A. Singer, Gosposke ulice št. 4.

Okrog Kolizeja!
se narede sedaj nove ceste in parcele
in zato se lahko kupijo po najnižji ceni
tam stoječa drevesa in ograja.
Več se izve v pisarni št. 130 v
Kolizeju.

Potnika
z dobrimi izpričevali sprejme takoj
Ivan Jax & sin
Ljubljana, Dunajska cesta 17.

Revmatiki in astmatiki
dobe iz hvaležnosti radovoljno in brez-
plačno pojasnilo, kako je bilo mojemu
očetu pomagano pri zgorajšnjih boleznih
Herman Baumgartl
Silberbach pri Grasslitzu na Češkem, šte. 397.

Salame fine ograde gld 1-95; iz gojati
zelo priljubljene gld. 1-30; du-
najske 88 kr; bolj fine gld. 1-15 za kilo.
Gnjat a la Praga 1 gld; brez kosti gl. 1-20;
pleče brez kosti 95 kr; suho meso
86 kr; slanina 88 kr; glavina fina 50 kr. za
kilo. — Fine kranjske klobase, vel. ena 20 kr.
Stivovka brinjevec, gld. 1-20 liter
od 5 kil naprej.
Sveži špeh a 80 kr, mast a 86 kr,
glava a 40 kr, prašiči
iztrebljeni po tržišni ceni.

Janko Ev. Sirc v Kranju.
PATENTE preiskrbuje in spravlja
inženir in pat. posrednik
J. Knöpfelmacher
Dunaj, II. Praterstrasse 37.
Telefon 22132. 3683 26

Južno sadje
in zelenjavo
razpošilja po povzetju **Josip Dolžič**
v Trstu, Via della Sorgente šte. 7.
Telefon št. 1465. 815-9

Panorama-kosmorama
Doorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“.
Od 7. aprila do
13. aprila 1907.
Gizelina železnica.

„Ottoman“ papir za cigarete
in cigaretne stročnice se hvalijo same,
reklame zanje ni treba.

Proda se popolnoma dobra
gostilniška oprava
in tudi kuhinjska posoda.
Na Osojah pri N. Čarman.

Proda se
stavbna parcela
nasproti kopališča Kolizej v Ljubljani.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Najme se več
drvarjev
proti dobri plači za vse leto.
Naslov: oskrbnistvo graščine
Boštanj, pošta Radna, Kranjsko.

Učenca
z potrebno šolsko izobrazbo, se takoj
sprejme v trgovino z mešanim blagom
v Ljubljani.
Kje pove upravnistvo „Slovenskega
Naroda“.

Umetni mlin
z manjšim posestvom na Koroškem,
na prav primerem kraju tik železniške
postaje, se iz proste roke takoj proda.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Proda se
posestvo
radi bolezni pod jako ugodnimi pogoji,
tik tržaške državne ceste, 10 minut od
Ljubljane oddaljeno, kjer se nabaja že
nad 50 let obstoječa gostilna z ve-
likim senčnatim vrtom in vrtom za
sočivje. Zraven je velika vinska klet,
pripravna za vsako kupčijo, posebno
pa za vinskega trgovca.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Naznanilo.
Podpisani naznanjam tem potom
svojim cenjenim odjemalcem kakor
p. t. občinstvu sploh, da gosp. **Rajko**
Sušnik, steklar v Spodnji Šiški, ni več
v moji službi in da njegova prodajalna
v Spodnji Šiški ni moja filijalka, zatorej
tudi nima pravice, sprejemati na moje
ime naročilne ali celo steklarske dela.
V Ljubljani, 3. aprila 1907.
Stavbno in umetno steklarstvo
AVG. AGNOLA
zaloga stekla in porcelana
v Ljubljani na Dunajski cesti št. 13.

Proda se enonadstropna, skoro nova
hiša
v Ljubljani, z izrednimi ugodnostmi.
Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Zasebni uradnik
izurjen v odvetniškem in notarskem
konceptu, z mnogoletno prakso
sprejme primerno službo
v odvetniški ali notarski pisarni ali pa
v trgovskem podjetju, denarnem za-
vodu i. t. d.
Ponudbe upravnistvu „Slov. Na-
roda“ pod „Zasebni uradnik“.

Dolžniki
plačajo
če jih opominja opominjalni oddelček društva
„Kreditreforma“ v Gradcu, Haydngasse 10.
Racionalno opominjanje. Zveza je preteklo
leto izterjala čez 9 milijonov kron. 818-1
Zahtevajte brezplačno prospekt št. 19.

Ljudevit Berovnik
puškar v Borovljah (Ferlach)
na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih
pušek za lovce in strelce po najnovejših
sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi pre-
deluje stare samokresnice, vprejema vsako-
vrstna popravila, ter jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskušene
in od mene preiskane. — Ilustro-
18 vani ceniki zastoj. 14

Popolna oprema
za novorojenčke
otroško perilo
v zalogi za vsako starost pripo-
roča znana trgovina s perilom
C. J. HAMANN
LJUBLJANA.
Perilo lastnega izdelka.
1870 Ustanovljena 1870.

2 lepih stanovanj
se odda takoj ali za majev termin
obstoječih iz po 1 sobe, kuhinje, srambe
in pritlik. Zraven se nabaja tudi
nekoliko vrta.
Več se poizve pri lastniku v Bo-
horčevih ulicah št. 16, Udmat.

Napredaj je več
stavbnih parcel.
Vse so že odmerjene in parcelirane,
imajo najlepšo lego zraven mestne
glavne ceste in v bližini nove kemične
tovrnic. Pripravne za vsako obrt, ker
ima kraj veliko prihodnost. Cene so
okolnostim primerno različne.
Natančno se izve v Vodmatu,
Stara pot, „pri Majarončku“.

Na prodaj.
Hiša
na lepem prostoru poleg postaje, z
vrtom, v Vižmarjih 61
se prodaja.

Istotam so na prodaj plohi iz
jesenovega lesa ter vsa oprava
za kolarsko obrt.
Kupci naj se blagovolijo oglasiti
tam.

Panorama International
Pod trančo 2.
Razstavljeno od nedelje 7. aprila
do včrte sobote 13. aprila 1907:
Neapolj Pompeji
Capri, Sorrent.

Vsak
ki hoče vedeti, koliko naj plača za
poroko, krste in prgrebe, naj si
kupi knjižico

cerkvene pristojbine
(štolnina)
veljavne za Kranjsko, Koroško in Šta-
jersko. — Te pristojbine so določene
vseled dotičnih postav.
Kdor plača duhovniku več, kakor je po
postavi treba, meče denar proč.
Knjižica velja 20 krajc. in se
dobi pri
Juriju Kalanu
vaz Hosta šte. 3 pri Škofji Loki.
Manj kot 5 knjižic se ne oddaja.
Za knjižice izpod 20 izvodov naj se priloži
poština. Kdor vzame nad 20 knjižic, jih doli
poštine prosto.

Specerijski pomočnik
izurjen v svoji stroki, vojašine prost,
želi premeniti službo. Nastopi lahko
s 15. majem. Eventualno bi šel tudi
kot skladiščnik.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

3 K
stane kavčukova ročna
štampilja z imenom,
značajem, naslovom do
6 cm dolgoti, neomejene
trdnosti s skrinjico in
trajno barvno blazinico. Zastoj
cenovnik o štampiljah, domačih ti-
skarnah, numeriranih strojih, šablonah
718-6 itd. Tvorica za pečate
J. Lewinson, Dunaj 122, Adlerg. 12.
Fil Odessa, Zastopniki se iščejo.

Garantirano pristno
olje iz bučnih pečka
dobava
stiskalnica za olje Ed.
Suppanz Pristova, Štajersko

Lep lokal
pripraven za vsako trgovino, s skla-
diščem, s tremi velikimi izloz-
benimi okni na najboljšem prostoru
sredi mesta, se da v najem.
Vse natančneje pri lastniku Francu
Dolencu, na Starem trgu šte. 1.
v Ljubljani.

Kurjač in strojevodja
z preizkušnjo, 45 let star, oženjen, z
dobrimi izpričevali
išče druge službe.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

V novi vili v Zgornji Šiški se
oddaja takoj lepo, moderno
stanovanje
s tremi velikimi sobami, kopalno sobo
in drugimi pritliklinami (v vili je na-
peljan vodovod, zraven se nabaja tudi
lep vrt).
Več se poizve pri lastniku v Zg-
šiški št. 100 ali pa pri g. Ivanu
Zakotniku v Ljubljani, Dunajska
cesta št. 40.

Izvanredna priložnost!
V najem se odda stara, dobro
upeljana
gostilna
ob deželni cesti na Dolenjskem. Odda
se po želji tudi vrt, nekaj njiv in
travnikov. Prostor so lepi in kraj
zelo ugoden.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“.

Dvorcu podobna
hiša
v sredi mesta Gorice, s tremi nadstropji,
s prostornim dvoriščem, s pokritim
prostorom za skladišče lesa, s prodaj-
niško in krčmarako obrtjo, ki nosi
na leto 2034 kron najemščine, se za
več let odda v najem, ali pa tudi
proda tako, da ostane kupnina vklju-
čena s 5%.
— Prijave sprejema upravnistvo
„Slov. Naroda“.

Dobrakuharica
je izšla **Minka Vašičeva** je izšla
v založništvu Lav. Schwentnerja v Ljubljani.
Dobiva se samo vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v SPLJETU. Stritarjeve ulice št. 2.
Delniška glavica K 2.000.000.
ponuja vsakovrstne sračke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom.
Dovoljuje predujme na sračke in druge vrednostne papirje. Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu,
diskontuje kulantno devize v laških lirah.
Vloge na knjižice in tekoči račun obravnava od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %. Rentni davek plača banka sama.

Pozor! Trgovci! Novost!
75 kosov samih novosti dn. pečiva po 2 vin, za prodajanje za 1 K 10 vin.
38 kosov pripravnih za kavarno in gostilne po 4 vin, za prodajanje za 1 K 10 vin.
razpošilja vse v lepih kartonih po povzetju; ako se za 6 kren nakrat naroči tudi pošiljnice prosto: E. Brandt, tovarna finega pečiva v Kranju. 968-6

Käthe voda za prsi.

Senzacionalno sredstvo v do-
sega čarobnih prsi. Käthe
voda za prsi se rabi samo
zunanje. Zajemeno neškod-
ljivo. Steklenice po 3, 5
in 8 kren pošiljnice prosto.
Dokrajčno pošilja po po-
vzetju

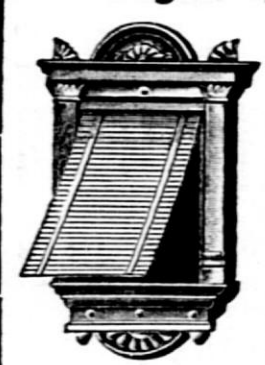
Käthe Menzel na Dunaju XVIII
Schulgasse 3, I. nadst. 11. 681-8

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOŠLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN OKROV
BRATA EBERL
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Zaradi opustitve trgovine

prodajajo
moške in damske čevlje
dokler bo kaj zaloga, izredno ceno.
Najboljše in najsolidnejše blago, samo
lastni izdelek. Tudi se prodaja vsa
prodajalniška oprava.
Jernej Žitnik 688-15
v Ljubljani, Kongresni trg.

Glasovita moderno urejena tvornica
G. Skrbic
v Zagrebu, Illica št. 40

priporoča svoje na glas
solidne in cene
žaluzije
lesene in platnene
rolete, lesene in
železne kapice
za okna in pro-
dajalnice in prosi, da čim
več pozornosti poklonite tej solidni tvornici.
Cenovniki in proračuni na zahtevo zastoj.

Sive koroške kose

izdeluje
tovarna
za kose

Karel Zeilinger v Himmelbergu

iz najboljšega koroškega litega jekla v
poljubni obliki in množini. 819-9
Cene in vzorci kos se pošiljajo na
zahtevanje franko.

Velika zaloga
naj-
moder-
nejših
klobukov
ovratnikov,
vseh vrst
čepic, rokavic,
kravat,
manšet,
moških srajc,
**naram-
nikov itd.**
G. Čadež
v Ljubljani, Mestni trg,
poleg Ulica
trgovine.

A. KUNST
Ljubljana
Židovske ulice 4.
Velika zaloga obuval
lastnega izdelka za dame, gospode
in otroke je vedno na izbero.
Vsakršna naročila se izvršujejo točno
in po niski ceni. Vse mere se hranijo
v knjigah in se izdajo. — Pri sunanjih
naročil naj se blagovni vzorec vpo-
slati.

Ustanovljeno leta 1845.
JOS. REICH
Edini zavod
za kemično čiščenje obleke
ter zastorjev, barvarja in
likanje sukna
na par.
Poljanski nasip —
Ozke ulice št. 4.
Sprejemališče
Šelenburgove ulice št. 3.
Postrožba točna. Solidno ceno.

Pariski modercil
Pariski moderci
Sprejaj ravnja oblika,
ne tišči na želodec.
priporoča v največji izbiri
Alojzij Persché
v Ljubljani
Pred škofijo št. 21.

Učenec
se sprejme takoj v trgovino z meš.
blagom. Stanovanje in hrana prosta.
Alojzij Jerancić, Ljubljana,
Karlovaška cesta 8. 1182-2

hiša
z gostilniško koncesijo in mnogo
sobami za tujce, ki se poleti vse lahko
oddajo. Tudi se daje v najem pre-
dalnica z mešanim blagom s
pravico za žganjetoč. Prostorji so
lepi. 1104-3
Več pove uprav. „Slov. Naroda“.

**Pred
nakupom**
si oglejte velikansko
**sukneno
zalogo**
R. Miklauca
v Ljubljani, Špilalske
14 ulice št. 5.
Ostanki
pod ceno!

Majhna
mesečna soba
se takoj odda v Gospodskih ulicah
št. 4. I. nad. desno. 1165
Revmatizem.
Onim, ki boleha na revmatizmu in
protinu, naznanim drage volje brez-
plačno v pismu, kako sem ozdravel v
kratkem času od svoje mučne trdo-
vratne bolezni popolnoma.
KAREL BADER, Monakovo,
Kurfürstenstrasse 40a. 4464-9

Hiša naprodaj!
Iz proste roke se prodaja prilična
hiša. V prilični sta dve lepi sobi,
prostorna shramba, kuhinja, veža in
klet; zraven je tudi nekoliko vrta.
Hiša je še nedolgo novo zgrajena ter
v prav dobrem stanju. Pripravna je
za kakega upokojenca in stoji blizu
farne cerkve v Mengšu. Pogoji ugodni?
Natančneje se izve pri lastniku
Valentinu Gregorcu v Mengšu.
1099-2

Svoji k svojim!
Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba
na edino hrvatsko zavarovalno družbo
„CROATIA“
pod pokroviteljstvom kraljev glavnega
mesta ZAGREBA.
Ista zavaruje na štajerskem, Kranj-
skem in Koroškem vse premičnine,
živino in prideleke proti ognju po
najnižjih oenah. 2009-45
Vsa pojasnila daje:
Podružnica „CROATIE“ v Trstu.
Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih
štajerske in Koroške.
Za Kranjsko sprejema vsa zavarovanja in
išče potnikov in posredovalcev pod ugod-
nimi pogoji.
Zastopstvo „CROATIE“ v Ljubljani

Prijatelj! Kam pa jutri?
V Rožno dolino v gostilno „BALIJA“,
tam imajo jutri
tamburaški koncert Začetek ob
3. pop. 1113
Saj res! Jaz pojdem tudi! Saj sem bil že večkrat tam in sem bil
vedno dobro postrežen.

Razglas.
V smislu § 53. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se
daje v znanje, da bodo razgrnjeni
računi o dohodkih in stroških
1.) mestnega zaklada,
2.) ubožnega zaklada,
3.) zaklada o meščanski imovini,
4.) ustanovnega zaklada,
5.) regulacijskega zaklada,
6.) zaklada o 3% posojilu,
7.) loterijsko posojilni. zaklada,
8.) mestnega vodovoda,
9.) mestne klavnice in
10.) mestne elektrarne
za leto 1906 od danes naprej 14 dni v mestnem knjigovodstvu ob-
čanom na vpogled.
Pri pretresovanju in končni rešitvi vseh teh računov bo vzel občinski
svet morebitne opazke o njih v predarek.
Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 30. marca 1907.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel:
7-10 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel.,
Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc,
Budejovice, Praga.
7-17 zjutraj. Osební vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
11-30 popoldne. Osební vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel.,
Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Salzburg, Inomost, Bregenc.
1-08 popoldne. Osební vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
4-00 popoldne. Osební vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel.,
Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Salzburg, Inomost, Bregenc.
7-08 zvečer. Osební vlak v smeri: Novo
mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbiž -
10-23 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel.,
Beljak, Inomost, Monakovo.
Dohod v Ljubljano juž. žel:
7-09 zjutraj. Osební vlak iz Trbiža.
8-44 zjutraj. Osební vlak iz Novega mesta,
Kočevja.
C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Občudovanje
vzbujajo povsod novi
„Titania“ parni brzo-
pralni stroj.
V tretjini prejšnjega časa se opere sedaj perilo bleščeče
belo ob manjšem trganju. Vsak otrok lahko vrti stroj! Pranje
je zabava! Perice sploh ni treba! Prihrani 75 odstotkov časa,
mila in kuriva. Vsak stroj damo na poizkušnjo. Cene od K 54—
naprej. Prospekti, lepaki, izpričevala zastoj. Zastopniki se iščejo.
Titania Werke, Wels, Gor. Avstrijsko št. 75.
Specialna tvornica za parne pralne stroje, brzo-
pralnice za 235—12 živinsko krmo, sejalne stroje in separatorje.

**Avstr. - ameriška
zaloga čevljev**
Ljubljana, Prešernove ulice št. 50
Pomladanske novosti čevljev
za gospode dame in otroke.
1149 Naročila z deželo točno.

Dra. Wittlina
„DESODEROL“
oznanja smrt vsem razširjevalcem bo-
gotovo loznej vsem bakterijam, ter
se ne sme pogrešati
v bolnicah in bolniških sobah.
„Desoderol“ odstrani takoj vsak duh v strasti-
stih, psoarjih, groznikah in mrtvašnicah.
„Desoderol“ umori vsak mrčes, kakor steno-
bolhe, uši itd. itd., je nestrupen in ne
razjeda; silajno odobren od prvih avtoritet; dobi se
povsod, ako ne, se obrnite na
1. Osrednja razpošiljalnica
stara c. kr. vojna lekarna
Dunaj I., Stefansplatz 8 ali pa
na kemično tvornico, družba
z omeji. zavezo Dunaj, VIII/2
Krotenthalerstrasse 6.
2. Osrednja razpošiljalnica
za Kranjsko:
Fr. Zeman, zaloga strojev
Ljubljana, Poljanska cesta
št. 67.

**Pekarija
slaščičarna
in
kavarna**
J. ZALAZNIK
Stari trg št. 21.
= Filijalka: =
Glavni trg 6
Sv. Petra cesta 26

Važno! Za Važno!
gospodinj, trgovce in živinorejce.
Najboljša in najcenejša postrožba
za droge, kemikalije, zelišča, ovetje,
korenine itd. tud po Kneippu, usne
vode in zobni prašek, ribje olje, re-
dline in posipalne moke za otroke,
dišave, mila in sploh vse toaletne
predmete, fotografirne aparate
in potrebnostne, kirurške obve-
zila vsake vrste, sredstva za desin-
fekcijo, vosek in paste za tla itd. —
Velika zaloga najfinjšega rumna in
beljaka. — Zaloga svežih mal-
meralnih ved in solij za kopel.
Oblastv. konces. oddaja strupov.
Za živinorejce
posebno priporočljivo: grenka sol,
dvojna sol, soliter, enojan, kolmož,
krmlino apno itd. — Vnanja naročila
se izvršujejo točno in solidno.
— **Drogerija** 14
Anton Kanc
Ljubljana, Židovske ulice št. 1.
Kupuje po najvišji ceni rama
solišča (rože), cvetja, korenine, so-
mena, skorje itd. itd.

Rogaška Slatina

Štajersko.

Prospecte pošilja ravnateljstvo zdravilišča

Železnica,
pošta in
telegraf

Prospecti
zastonj.

Prekrasna lega,
kajka poln zrak
brez prahu. Mo-
derni komfort,
živahno dru-
žabno življenje.

„Popolnoma prenovljeno.“
Novo hydro-elektro-mehano-terapevtsko zdravilišče v velikem in modernem slogu — Zdravljenje
z mrzlo vodo, električne svetlobne in kopeli v banjah, inhalatorji, celice za segret zrak, elektr.
masaža, solne kopeli, zdravilna gimnastika. Uspešno zdravilišče za bolezni v želodcu, črelih,
na jetrih in ledvicah, za kronično zaprtje, hemoroide, kamen, odebelelost, sladkorno bolezen, protin,
katere v požirniku in jabelku. Jako močni zdravilni vrelci, podobni onim v Karlovi in Marijinih varih.

Nov hotel z dietetsko restavracijo in novim vodovodom za sladko pitno vodo.

SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

tvrdke FRATELLI BRANCA v MILANU

EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU

JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELODČNA GRENČICA NA SVETU!

Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši del-katesni
trgovini in v vsaki kavarni.

Prodajalna

z mešanim blagom se prodaja oz.
da v najem.

Pojasnila daje A. Casagrande v
Ajdovščini. 1118-3

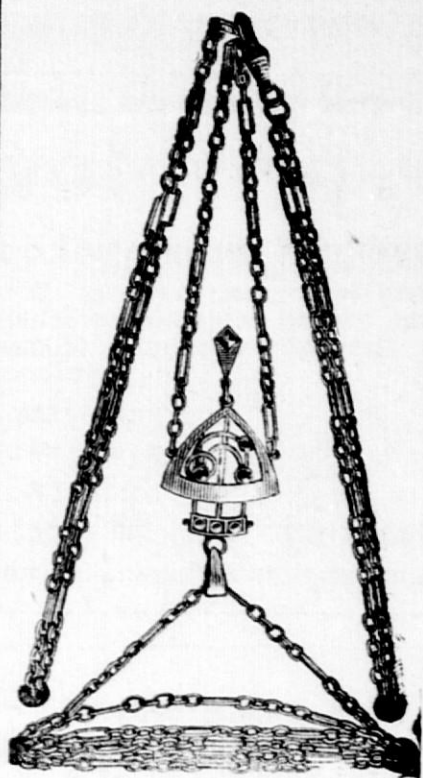
Tovarna za stole

Fran Švigelj

na Bregu, pošta Borovnica

izdeluje vsakovrstne
stole od priprostih
do najfinjših brez
vsake konkurence.

Genik na zahtevanje zastoj in franko.
3420 15

**Važno za p. n. urarje, dra-
guljarje in galanteriste!**

Zahtevajte originalne angleške

double-verižice

patent E. G. za gospode in dame, najf. oblika, prekrasna
izvršitev, zajamčeno trajna noša po silno nizkih cenah pri

EDVARDU GOLDBERG

v Pragi II, Korngasse šte. 48 nova.

Velezaloga zlatnine in srebrnine.

Izbire in vzorci se drage volje poštnine prosto na raz-
polago in se dopoljujejo takoj. 1078-3

Za prvo pošiljatev prosim referenc.

2 lovska psa

prepeličarja, v starosti 2 in pol in 1
leta, se poceni prodaja. 1122-2

Pojasnila daje upravništvo „Slov.
Naroda“.

Ključavničarstvo
Ign. Fasching-a vdova

Poljanski
nasip št. 8
(Reichova hiša.)

Zaloge skoro v vseh lekarnicah!

Herbabinjev podfosforokisli

apneno železnati sirup.

Ze 37 let zdravniško preizkušen in priporočan prsi sirup. Razkroja slez, blaži kašelj,
pospešuje tek. Povzdiguje slast in reditev trupa in je izboren za tvoritev krvi
in kosti.

Steklenica 2 K 50 h, po pošti 40 h več za zavoj.

Edino izdelovališče
in glav. razpečevališče:

Dr. Hellmanna lekarnica „zur Barmherzigkeit“

Zaloge pri gg. lekarnarjih v Ljubljani in Novem mestu.

Pred ponaredbami se vadi.

Herbabinjev

Sarsaparilla sirup.

Ze 32 let uveden in vrlo preizkušen. Izobno, lahko delujoče odvajilo. Odstranja
zaprtje telesa in tega posledice. Pospešuje menjavanje snovi in tvori kri. Priporo-
ljivo zlasti za pomladnje in jesensko zdravljenje.

Steklenica 1 K 70 h, po pošti 40 h več za zavoj.

814-5

na Dunaju, VII 1
Kaiserstr. 73-75.

ŽIVNOSTENSKÁ BANKA PRO ČECHY A MORAVU V PRAGI.

Subskripcija

na 25.000 novih delnic Živnostenske banke pro Čechy a Moravu v Pragi
po K 200 nominale v skupnem znesku pet milijonov kron.

Emisija 1907.

1134

V poslednjih malo letih so posli Živnostenske banke dosegli naravnost presenetljivo višino, kakor se razvidi iz nastopnih bilančnih števil:

Blagajniški promet:

leta 1900 K 2.232.340.265 35
" 1906 " 3.652.828.826 06 = + 63.62%

Vloge in kreditorji:

leta 1900 K 40.492.747 44
" 1906 " 72.366.204 57 = + 78.73%

Reportni račun:

leta 1900 K 31.710.369 04
" 1906 " 40.721.301 61 = + 28.41%

Drugi debitorji:

leta 1900 K 33.093.969 41
" 1906 " 48.284.950 73 = + 46%

Na menicah:

leta 1900 K 50.850.818 36
" 1906 " 74.712.571 17 = + 46.92%

Ves eskompt menic:

leta 1900 K 220.220.984 79
" 1906 " 358.985.815 91 = + 63.01%

Splošni promet kontokorenta:

leta 1900 K 2.520.904.856 42
" 1906 " 4.321.884.997 30 = + 71.47%

Splošni promet:

leta 1900 K 6.600.383.893 42
" 1906 " 12.014.740.098 51 = + 82.03%

Reserve Živnostenske banke so znašale:

31. dec. 1900 K 5.470.976 38
" " 1906 " 6.973.442 26 = + 27.45%

V smislu sklepa redne glavne skupščine Živnostenske banke pro Čechy a Moravu v Pragi od 25. marca 1905 in upravnega sveta od 28. februarja 1907 bo Živnostenská banka pro Čechy a Moravu zvišala svojo delniško glavnico

od petindvajset na trideset milijonov kron
potom emisije

25.000 kosov novih delnic po K 200 nominale
v skupnem znesku pet milijonov kron po kurzu K 235 za eno delnico

in vabi s tem vse p. n. delničarje banke za subskripcijo po nastopno določenih pogojih:

Subskribira se s posebnimi subskripcijskimi izjavami pri centrali Živnostenske banke v Pragi, in pa pri nje podružnicah v Brnu, Budejovicah, Jihlavi, Krakovu, Mor. Ostravi, Pardubicah, Plzni, Prostějovu, Taboru, na Dunaju, I. Herengasse 12, in se subskripcija 10. aprila 1907 zaključí.

Subskripcije se morejo udeležiti samo delničarji banke in dokazati last delnice prejšnjih emisij.

Pravico do novih delnic imajo po pravilih v prvi vrsti p. n. „Posojilnice za Čecho in Moravsko“, če so delničarji banke, nato pa lastniki delnic prejšnjih emisij.

V izvrševanje znamovalne pravice se morajo stare delnice brez kuponov pol predložiti v preloekovanje. Po preloekovanju se takoj vrnejo.

Pri subskripciji se mora založiti varščina K 60 v gotovini za vsako znamenjano delnico; kavecija se obrestuje s 4% p. a. in po repartitiji subskribentom na oddeljene delnice zaračunani kot prvo vplačilo, eventualni presežek pa vrne.

Reparticijo izvršuje upravni svet.

Drugo vplačilo K 75 — se mora izvršiti najkasneje do 30. junija t. l.

Popolnoma se morajo vplačati oddeljene delnice s postopnim obrokom K 100 — do najkasneje 30. septembra 1907.

Novo, polnovplačane delnice se bodo p. n. gg. subskribentom pričetkom leta 1908 izročile samo proti vruitvi blagajniških potrdil o izvršenih vplačilih. Vplačila se od dne položbe pa do 30. septembra t. l. obrestujejo s 4%.

Kdor bi novih delnic do določenega roku popolnoma ne vplačal, izgubi do njih vsako pravico. Vložena kavecija zapade nato v korist bančnemu rezervnemu zakladu.

Na pridružene delnice bo banka vnaprej povrnila od 1. oktobra 1907 do 31. decembra 1907 4% obresti p. a. od emisijskega kurza, nove delnice bodo nato, kakor stare delnice, deležne dividende za poslovno leto 1908.

Za subskripcijo potrebne tiskovine se dobivajo pri blagajnicah Živnostenske banke v Pragi in nje podružnicah poštne prosto.

V Pragi, dne 20. marca 1907.

Živnostenská banka pro Čechy a Moravu v Pragi.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

4012 63

Številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberno

marčno pivo v sodcih in steklenicah

Književna novost!

Rado Murnik: Znanci.

Ta nova knjiga našega priljubljenega humorista obsega 16 povesti in orisov, deloma resne, deloma humoristične vsebine in stane broš. K 2.—, eleg. v platno vezana K 3.—, po pošti 20 vin. več.

Založništvo L. SCHWENTNER v Ljubljani
Prešernove ulice šte. 3.

58-20

Epilepsija.

ador trpi na padavici, krčih in drugih živih
nih boleznih, naj sahteva o tem brošuro, ki
jo asstoj in poštne prosto razpošilja
priv. Schwanen-Apothek
Frankfurt a. M. 2514 34

Svetovna razstava St. Louis 1904:
najvišja odlika „Grand Prix“.

Globin

je najboljša in najfinejša
čistilo za čevlje
Dobiva se povsod.

Edina tvornica Fric Schulz jun.
11 17 deln. družba v Lipskem. 199 2

PATENTE

vseh dežela izposluje in izkorišča
M. GELBHAUS

52-14

inženir in zaprišeni patentni posrednik na Dunaju

VII. Siebensterngasse 7, nasproti c. kr. patentnemu uradu.

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrstan **Portland-cement** v vedno
ednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene pred-
pise glede tlakovne in odporne trdote daleč nadkrijuječi dobroti, kakor
tudi svoje priznane izvrstno **apno**.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najsvetovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

399-4

Dunaj, I., Maximilianstrasse 8.

Največja eksportna trgovina.

Kdor

želi imeti dobro in točno ura

uro

vaj kupi znamko

154 11

Union ali Klassig.
Istotako imam veliko zalogo zlat-
nine, srebrnine, dragocenih kamnov,
kina srebra itd.

Prodajam le I. vrste blago.

Manjvrednega blaga ne razpečavam.

Fr. Čuden v Ljubljani

Prešernove ulice.

Nasproti frančiškanskega samostana.

Največja eksportna trgovina.

Naročajte cenike zastoni in poštne prosto.

Naročajte cenike zastoni in poštne prosto.

Zaloznik c. kr. avstrijskih državnih uradnikov

Klobuke

cilindre in

čepice

lyan sokli

Hamburg Amerika Linie

Vožnja traja
dni 6 dni
izvrstna prilika za potovanje je in ostane

z najnovejšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki

"Amerika" 24,000 ton

"Kaiserin Augusta-Victoria" 25,000 ton

Pojasnila daje zastopnik: **Fr. Seunig,**

Ljubljana Kolodvorske-ulice št. 28

Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

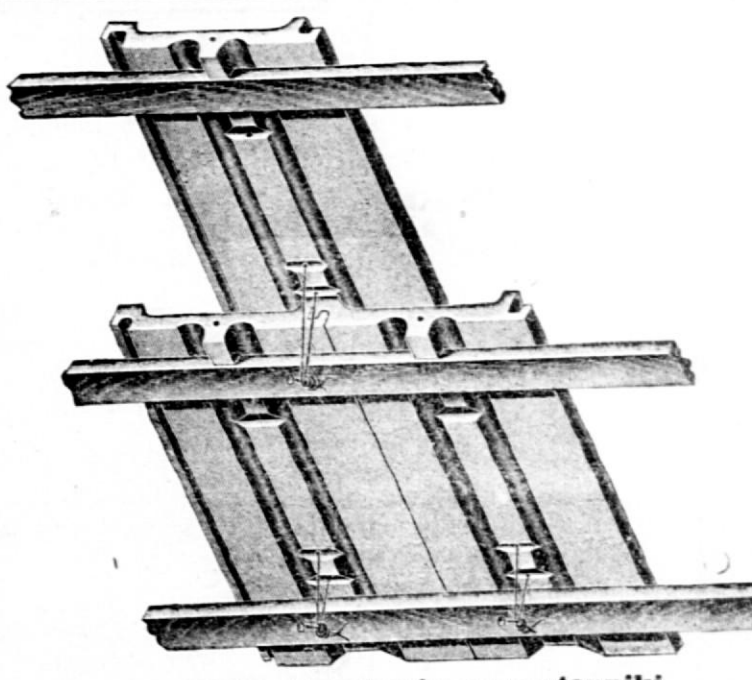
Barve: (a) rdeči naravno žgani, (b) črno impregnirani.

Najljcenejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti
za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojanja in najzanesljivejša poštežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Sprejmejo se zastopniki.

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

Ljubljana, Franca Jožefa cesta št. 9.

Dejniška glavnica in rezervni zakladi kron 183,000.000—

1105-3

se peča z bančnimi in menjalnimi operacijami vsake vrste, kakor: z nakupovanjem in s
prodajo tuzemskih in inozemskih rent, zastavnih pisem, delnic, srečk, valut in deviz,
priskrbuje in deponuje ženitovanjske kavcije, pravtako tudi službene kavcije in vadije za
udeležbo pri poudbah,
prejemlje v hranitev in varstvo vrednostne papirje ter oskrbuje za njih upravo in revizijo
pri izrebanjih,
zavaruje srečke proti kurzni izgubi,
vnovčuje kupone in izrebane vrednostne papirje pri svoji blagajni,
dovoljuje predjume na vrednostne papirje in sprejema borzna naročila za tuzemske in

inozemске borze,
prejemlje vloge za obrestovanje proti vložnim knjižicam na tekoči račun in na giro-konto
ter dovoljuje imetnikom takih računov da smejo tudi z vso svojo imovino razpolagati
potom čeka a vista,
izdaja obrestonosne blagajniške liste,
dovoljuje kredit na tekoči račun,
oskomiuje v tuzemstvu in v inozemstvu izplačne menice, ter jih prejemlje za inkasovanje,
prepušča plačilna nakazila, izdaja kreditna pisma za vse kraje tuzemstva in inozemstva,
daje vestna navodila za nalaganje vsake glavnice.